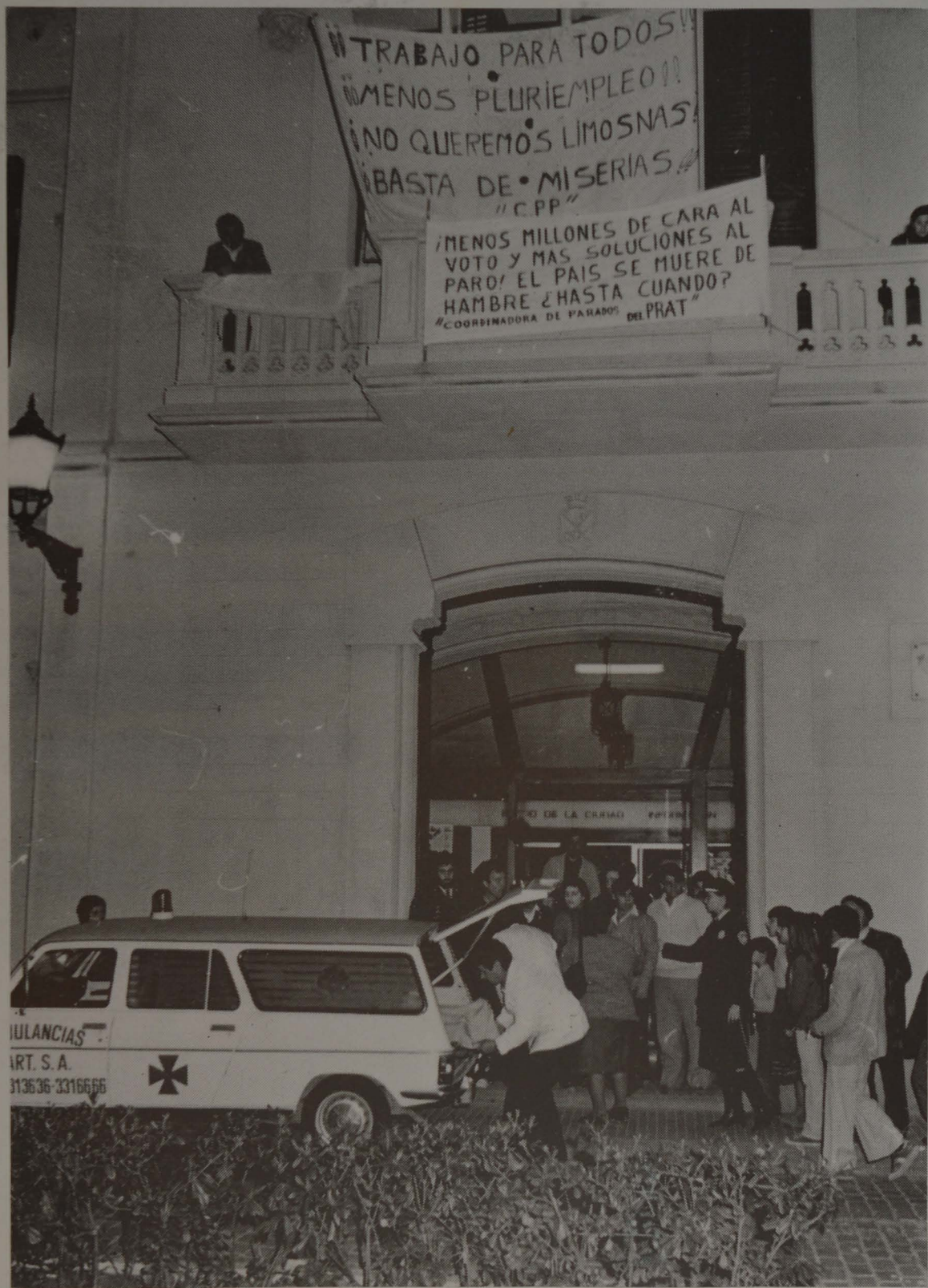

200 FAMILIAS CADA AÑO DEJAN EL PRAT POR EL PROBLEMA DEL PARO

**LA COORDINADORA
D'ATURATS D'EL PRAT
UNA ALTERNATIVA DESESPERADA**

DOS NOUS LLIBRES
D'AUTORS PRATENCs

**"El solatge
de l'estany"**

de PAU VALLHONRAT

"Visca la terra"

de SALVADOR BÀLCELLS

"Delta" ENTREVISTA
AL NOU ALCALDE

**"Hem de fer viable
una política
majoritariament
progresista"**

LA BUNYOLA otra vez
con el agua al cuello

Así es toda la amplia gama
VIDEORAMA II PHILIPS

PHILIPS

telerradio ★

para los que saben comprar... y ahorrar

EL SEGUNDO AEROPUERTO DE CATALUÑA

Con motivo de la reciente reapertura del aeropuerto de Caçà de la Selva, más conocido con el nombre de Girona-Costa Brava, el presidente de la Diputación de Girona ha pedido que aquel aeropuerto sea utilizado por todo vecino de la Meridiana hacia el norte que tenga que desplazarse a Madrid; que el aeropuerto gerundense —ha añadido— se convierta en el segundo de Catalunya y en la alternativa del de El Prat.

DELTA expresa su felicitación al presidente de la Diputación de Girona por sus manifestaciones a la prensa en el sentido que hemos señalado. Al propio tiempo nos congratulamos por coincidir en el objetivo de descongestionar nuestro aeropuerto mediante la progresiva puesta en marcha de un segundo aeropuerto que Catalunya ya tiene, apto asimismo para Barcelona: el de Caçà de la Selva. Este criterio viene defendiéndolo nuestro periódico desde su fundación.

Bien haría nuestro Ayuntamiento en secundar con firmeza la postura de la Diputación de Girona, ante el empecinamiento del director de nuestro aeropuerto, Sr. Pellegrero, en ampliar el mismo hasta el propio barrio de La Barceloneta intentando así justificar a todo trance el error de la ubicación de la estación de pasajeros en el punto en que se halla. Bien haría asimismo nuestro Consistorio en demostrar un mayor celo en defensa del término municipal y de sus administrados. Estamos seguros que con otra conducta municipal la absurda postura del director de nuestro aeropuerto —postura no compartida por ningún otro técnico en aeronáutica— se vendría abajo por sí sola.

Barcelona necesita un segundo aeropuerto. Ya lo tiene: el de Caçà. Lo ha dicho la Diputación de Girona. ¿Qué más quiere, a qué espera el Ayuntamiento de El Prat para actuar en consecuencia?

EDITA
SOCIETAT DE COMPTES
DE PARTICIPACIO
"DELTA DEL LLOBREGAT"

GESTOR

Jaume Monés Albet

SECRETARI

Pere Manual Azuara

CONSELL DELEGAT DE DIRECCIO

(Ramon Arcarons, Pere Baltà
i Jaume Codina

CONSELL DE REDACCIO INFORMACIO LOCAL

Jordi Gili, Manuel Dobaño
Jaume Ridaura

INFORMACIO CULTURAL

Juli Miralles, Miquel Domènech
Daniel J. Prat, Ramon Roigé

CRONICA POLITICA

Ramon Arcarons, Pere Azuara,
Pere Pedrals, Jordi Terrones

ESPORTS

Esteban González, Joan Caballé,
Josep Margalef

INFORMACION GRAFICA

Josep Ma. Sardá, Xavier Bertomeu

DIBUIXANTS

Angel García, Josep Mayol,
Manuel Padilla, Francesc Baltà
Miquel Domènech, Jordi Gelabert

ARXIU

Miquel Domènech i Vidal

CRONICA TRIBUTARIA

Joan Anglés

INFORMACIO ECONOMICA

Jordi Ribas

EQUIP DE CONFECCIO

REDACTOR EN CAP

Ramon Arcarons

CAP DE CONFECCIO

Jordi Terrones

CONFECCIO

J. Gelabert, E. González, F.N. Gordi
P. Pedrals, J. Ridaura

SECRETARI REDACCIO

Esteban González

ASSESSOR LITERARI

Jaume Codina i Vilà

ADMINISTRACIO

GERENT

Felip Trapero

PUBLICITAT

Jordi Terrones, Jaume Gili
X. Bertomeu

RELACIONS PUBLIQUES

Jordi Gili

REDACCIO I ADMINISTRACIO

Navarra 2, baixos

Tel. 379 05 33

El Prat de Llobregat

HORES D'OFICINA:

Dimarts, de 18 a 20 h.

Divendres, de 11 a 13,30 h.

COMPOSICIO:

Compomag

Casp, 12, pral. Barcelona-10

IMPRIMEIX

Impremta Comercial

C. Misse Casamada, 45-49. El Prat

DLB. 48419-1977

TRES ANYS DE GESTIÓ MUNICIPAL DEMOCRÀTICA

Amb motiu dels primers tres anys dels ajuntaments democràtics des de les eleccions municipals del 1979, ens proposem d'oferir al lector una valoració objectiva de la tasca realitzada pel nostre Ajuntament durant aquest trienni. Volem recordar que el primer any i mig de gestió municipal local vam abordar-lo en el seu dia a manera de balanç a través d'un editorial titulat "El ciudadano medio y el Ayuntamiento" (vegi's DELTA núm. 32, novembre 1980), editorial provocat sobretot per l'escàndol urbanístic sorgit arran de la denúncia al nostre periòdic de la construcció il·legal de dos edificis de 8 plantes (en comptes de les 4 autoritzades) al sector de l'Institut. Avui, al terme dels tres anys d'actuació del nou Ajuntament sorgir de les urves, la intenció que ens mena és la d'efectuar una reflexió de tipus general so-

bre el funcionament de l'Ajuntament i de valorar-ne amb justa mesura les consecucions assolides.

D'AHIR A AVUI

Tots recordem l'entrada de cavall sicilià dels nostres edils a la primavera de fa tres anys, tant en l'aspecte ideològic com en les qüestions formals i externes.

Ideològicament tots entraven amb un lema comú: la transparència de gestió. Tot seria clar i transparent: els comptes, els acords, les accions. Per començar, el primer Ple municipal del nou consistori fou celebrat al saló-teatre del Casal de Cultura enmig d'un clima d'eufòria i parlaments abrandats d'entusiasme i —no ho dubtem— de bones intencions. Les sessions setmanals de la Comissió Permanent foren declarades públi-

ques i durant un temps gaudiren d'una nombrosa concurrència.

Tot això, però, era il·legal. Calgué fer marxa enrera. El Ple constitutiu fou repetit a la sala de sessions de la Casa de la Vila com és preceptiu i ho fou amb més protocol i menys entusiasme. Les sessions de la Comissió Permanent acabaren per no ser públiques, tal com disposa la legislació vigent; i si en un principi la llei era acatada però no acceptada (hom transcrivía les actes sense esmentar el caràcter obert de les sessions i el públic que realment hi assistia), des de fa uns quants mesos les reunions són tingudes de fet a porta tancada. I això no tant per por de vulnerar la legalitat com per conveniències de partit.

I és que en tres anys les coses han canviat molt des de l'òptica particular dels qui són a dins del consistori municipal. D'ahir a avui la diferència hi és sobretot qualitativa i guarda una relació íntima amb la coneguda frase de Carles Marx al·lusiva al fet que no és la consciència la que determina la vida sinó la vida la que determina la consciència. Això també val per als partits d'esquerra: no els partits en si, sinó llurs membres, que són integrants de la societat, la qual és de fet una escala social. Només amb aquesta filosofia pot explicar-se que un ajuntament d'esquerres practiqui una política de dretes com, en gran part, fa l'Ajuntament d'El Prat i d'altres de la comarca. Aquesta afirmació pot semblar arriscada i fins i tot gratuïta. Però si acudim a l'anàlisi ho podem comprovar a bastament.

UNA POLITICA DE DRETES

D'entrada recordem que les grans formacions polítiques llevat d'UCD van muntar llurs campanyes electorals de cara a la victòria municipal en base a una reforma de la Llei de Règim Local, de tall franquista. Aquesta reforma era anunciada com a immediat i contindria un grau d'autonomia municipal molt més alt que no pas el de la Llei de Règim Local tal com és avui.

Pels motius que sigui, la Llei de Règim Local no ha estat modificada ni tan sols en el capítol de les hisendes municipals. L'engranatge burocràtic-administratiu segueix essent el mateix de deu i vint anys enrera. Si els Ajuntaments han aconseguit de sanejar llurs dèficits ha hagut de ser amb l'ajuda estatal; entre molts d'altres, és el cas del d'El Prat.

Serveixi aquesta pervivència del redactat de la Llei de Règim Local de pal·liatiu a la política de dretes seguida per l'Ajuntament pratenc. Es com una camisa de força que no deixa actuar lliurement en moltes qüestions d'importància.

Es un pal·liatiu, però no pot constituir de cap manera una excusa. Un ajuntament d'esquerres té l'obligació de practicar una política d'esquerres; si més no, de forma testimonial. I aquest no ha estat el cas del nostre cos municipal, almenys fins avui.

Ajuden a una millor comprensió del fenomen uns antecedents que considerem necessari d'incloure a l'anàlisi:

- a) inestabilitat
- b) intents de democratització real

La inestabilitat dels membres del consistori municipal pratencs és una de les característiques de l'equip actual:

AJUNTAMENT D'EL PRAT 1979-1981

	Consellers	Canviats
PSUC	10	2
PSC (PSC-PSOE)	10	5
CDC	3	0
Centristes UCD	2	2

Les motivacions dels canvis són naturalment diverses; però el més important de tots, políticament parlant, el dels socialistes encapçalats per Mateu Serra, sembla que obeí en bona part a divisions internes del propi partit.

Pel que fa a l'apartat b), el mateix grup dimissionari denunciava la manca de democràcia interna al si del consistori i el fracàs d'aquells anuncis inicials de transparència, claredat, participació i informació ciutadana. Quan feien pública aquesta denúncia, l'alcaldia encara no havia decidit que la celebració de les Permanents fos a porta tancada.

Passant a l'examen de les directrius polítiques emanades del nou consistori per acords majoritaris, no trobem cap declaració de principis salvant les abstraccions de la sessió del Ple inaugural. Els acords posteriors fan referència a qüestions puntuals, que poden venir tenyides d'un cert contingut social com, sobretot, en el cas de l'ensenyament.

ENSENYAMENT

Es l'únic apartat on l'Ajuntament actual ha practicat i ve practicant una política d'esquerres en defensa

de l'escola pública. La mobilització popular del mes de setembre del 1979 entroncà directament amb la realitat social local i ha estat la primera i última mostra d'identificació entre poble i Ajuntament. Cal recordar que el radicalisme s'apoderà de la direcció del moviment popular de referència i sobrepassà el propi Ajuntament, que finalment el desautoritzà. Tampoc no serà balder de precisar que l'Ajuntament actual no féu sinó seguir la tònica marcada per l'anterior consistori en la creació de noves places escolars.

CULTURA

Aquest departament es troba en mans de Convergència des del primer moment. Malgrat el control dels partits de representació majoritària al si de la comissió, les interferències de tipus social o polític hi han estat mínimes. El PSUC ha respectat en interès propi l'anomenat Pacte de Progrés, també subscrit per Convergència, i el representant d'aquesta i tinent d'alcalde de Cultura, Ignasi Ribas, ha pogut desenvolupar amb certa independència una tasca discreta i que voldríem d'una dinàmica més integradora.

Pel que fa a la Conselleria de Joventut, regentada per Pilar Yagüe, resulten desproporcionats els mitjans econòmics de què disposa i els també discrets resultats obtinguts.

ESPORTS

S'han seguit les directrius de la zona esportiva Sagnier. Encara no tenim acabat el pavelló cobert. No s'ha construït cap nou camp d'esports ni altra instal·lació esportiva.

OBRES I URBANISME

El Prat es troba integrat si us plau per força a la Corporació Municipal Metropolitana de Barcelona, on no hi té representació legal directa. L'anterior Ajuntament havia protestat d'aquesta situació injusta i anòmala, escandalosa un cop arribada la transició democràtica. D'altra banda havia acordat:

a) no reconèixer els acords de la C.M. Metropolitana;

b) impugnar la totalitat del Pla Comarcal redactat per aquella Corporació.

L'estructura de la C.M. Metropolitana no ha variat malgrat les promeses de democratització quan arribés la primavera del 1979. Tres anys després tot segueix igual: El Prat hi és integrat per força i sense representació legal directa. L'Ajuntament democràtic pratenc concedeix permisos d'obres en zones i condicions que ell mateix té impugnades. Amb altres paraules: l'Ajuntament d'El Prat es nega a si mateix. El Pla Comarcal és una clara agressió al nostre municipi: contempla el desviament del riu, l'ampliació de l'aeroport, una zona portuària al Polígon Pratenc, un centre de comunicacions al districte de La Ribera, etc. L'Ajuntament d'El Prat no ha emprès cap acció ni cap campanya tendents a acabar amb la situació de plena indefensió legal pratenca davant la C.M. Metropolitana. Amb altres paraules: l'Ajuntament d'El Prat va contra els interessos municipals i populars dels seus administrats. Caldrà posar entre cometes l'adjectiu "democràtic" que ostenta?

En un altre sentit, la discutible venda d'un carrer a l'empresa Seat ha facilitat l'adquisició per l'Ajuntament de terrenys afectats del Pla Comarcal i destinats a zones verdes i d'equipaments.

Els projectes d'urbanisme aprovats fa més de tres anys no han estat executats en la major part, repercutint de manera sensible entre els contribuents.

SERVEIS

Aquest departament és a càrrec del comunista Pepín Fernández des

del 1979. Tot i estar "tocat" pels escàndols de Serlec, el manteniment en dit lloc és el preu polític que el PSUC pagava al seu electorat de la barriada de Sant Cosme. Pel que fa a la gestió d'aquesta tenència, que també té a càrrec la política de mercats, el sol exemple recent de la creació d'un nou mercat d'iniciativa particular a La Bunyola ho diu tot. L'anterior Ajuntament tenia en projecte la creació de dos mercats, un al sector de l'Institut i l'altre a La Bunyola. Els projectes es trobaven força avançats al 1979 quan hi hagué les eleccions municipals.

HISENDA

Clau de tota una política municipal, no se'n sap gran cosa. De tota la vida els regidros controlaven la marxa de la hisenda del municipi a través d'informacions periòdiques de l'alcaldia o del tinent d'alcalde d'Hisenda. Avui això no es fa. En conseqüència el poble encara en sap menys: no en sap res.

Quant a l'orientació que caldria donar a la política fiscal del municipi, el debat s'ha reduït a apujar i actualitzar. D'una política de socialització del sòl començant per l'aspecte fiscal, res de res.

ORNAT

Comanat pel comunista Josep Monés, el balanç d'aquest departament és francament favorable. Des del temps dels regidros Pere Humbert i Quim Grustan el poble no s'havia trobat tan cuidat amb plantacions d'arbres, col·locació de bancs, creació de petits jardins, etc., a través d'una atenció personal i una dedicació constant digna d'exemple.

AIGUES

No per coneguda és menys meritòria la labor que de fa anys duu a

terme la conselleria d'Aigües, regentada pel convergent Josep Ferret, esdevingut una autoritat en la matèria i la importància de la tasca del qual no és apreciada en allò que realment val.

GOVERNACIO

Víctima del desgraciat i tàcit acord entre els grups municipals d'anar col·locant gent adicta, sovint il·legalment, entre el personal al servei de l'Ajuntament. Segons denúncia dels propis funcionaris, al cap de dos anys del nou Ajuntament havien passat de 190 persones a 260 (vegi's DELTA, núm. 38, juliol-agost 1981).

SOUS

Els sous que es van assignar els components de l'Ajuntament actual sumen uns 60 milions de pessetes durant els quatre anys d'exercici del càrrec. Aquests sous només són plenament justificats en el cas o casos de dedicació completa; el demés són uns sobresous més que discutibles.

CONCLUSIO

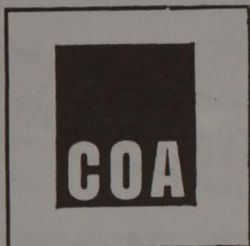
Es tracta o no d'una típica política de dretes amb l'excepció que confirma la regla i que és l'enfocament del problema escolar?

Des de quan un batlle d'esquerra foragitaria de la Casa del Poble una representació de parts en atur que reclamessin l'atenció pública?

Quin món és aquest?

Doncs aquell de la sàvia frase de Marx: no és la consciència la que determina la vida, sinó la vida la que determina la consciència.

Ni més ni tampoc menys.

CONSEJEROS EN ORGANIZACION Y AUDITORIA

GABINETE DE ASESORES FISCALES

- Constitución de Empresas y Sociedades ● Estimación Objetiva Singular y Renta de las personas Físicas. Patrimonio ● Renta de Sociedades ● Declaraciones y Liquidaciones Tributarias. ● Asesoría y Mecanización Contables ● Servicio de Trasmisiones Patrimoniales.

OTROS SERVICIOS: Asesoría Laboral (Gafyser) ● Selección de Personal ● Estudios Inversiones y Asesoramiento Financiero ● Gabinete Asesor de Seguros (Gasedes)

Caspe, 148, entlo. 2.ª - Tel. 226 67 11
BARCELONA-13

Enric Borrás, 66 (prov.) - Tel. 379 60 61
EL PRAT DE LLOBREGAT

Mosen Pere Batlle, 9, 1.º - Tel. 562 24 51
PARETS DEL VALLES

Vinguí a "la Caixa" a celebrar el Día del Llibre.

I celebri'l com es mereix.
Llegint l'últim Premi Planeta:
Un dels testimonis més apassionants de
la vida espanyola d'aquest moment.
O si prefereix aprofitar el temps coneixent
Catalunya i Balears pam a pam,
"la Caixa" li ofereix «Itineraris per
Catalunya i Balears».
I l'any del Mundial, no podia faltar
aquest llibre: «Copa del Mundo de Fútbol.
Espanya-82».
Passi per la seva oficina de "la Caixa"
i emporti's el llibre que prefereixi.

Del 19 al 30 d'abril

CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"

Lluís Tejedor nou alcalde

Lluís Tejedor i Ballesteros és, des del proppassat mes de març l'Alcalde d'El Prat de Llobregat, és el nostre nou Alcalde. Circumstàncies imprevistes, com l'absurd e injust accident d'En Antonio Martín Sánchez, l'han portat a l'Alcaldia. Fins aleshores havia estat el portaveu del Grup Municipal Comunista, formant part de totes les Comissions Municipals.

La mort del nostre Primer Alcalde Democràtic del post-franquisme ha fet que en Lluís Tejedor deixés la seva professió habitual, tècnic industrial, per a ocupar el lloc de primera autoritat local.

Unes setmanes després de la seva elecció, efectuava per a l'Avui i Delta, les següents declaracions.

—Però..., qui és Lluís Tejedor i Ballesteros?

—Lluís Tejedor és un immigrant que fa vint anys arribà al Prat i que d'alguna forma s'identifica absolutament amb tots aquests anys d'estar al Prat, amb la nostra població, amb els seus problemes.

ANTONIO MARTIN, PRIMER ALCALDE

—Bé, circumstàncies per a tots conegudes t'han portat a l'Alcaldia d'El Prat; en el record tenim encara la tasca del teu company mort. Què ha representat N'Antonio per als pratencs, per als teus companys del partit, per a tu?

—Antonio Martín era, sense formulismes, un gran company. Crec que va ser un gran Alcalde, perquè sobretot fou un home que havia sabut situar-se no com un home de partit, sinó com un home que treballà en el temps que estigué a l'Alcaldia per a tota la població.

—“L'Antonio” havia nascut a Palma del Río (Còrdova) i com tu procedia d'altres terres. Com valoraries el seu esforç, pel que fa a la integració en la nostra comunitat, de ciutadans que cinguts d'altres pobles d'Espanya trobaren en el nostre país quelcom que fins llavors els havia estat negat?

—Mira, potser per a mi, fou el millor exemple, del que és tot un procés d'integració d'un home que ha vingut immigrant d'altres terres i que en un plaç relativament curt ha sabut valorar exactament la importància que té l'identificar-s amb una comunitat absolutament diferent de la seva d'origen i entendre els problemes d'aquesta i

lluitar per a solucionar-los.

LA FI D'UN LLARG PROCES

—Com fou la teva elecció?

—El fet de la meua arribada a l'Alcaldia té una motivació i ha estat que estàvem en una situació de ruptura de pactes i que hi havia una voluntat de recuperar els pactes reflectida ja abans de l'accident de l'Antonio.

—Llavors, arriba al Ple Extraordinari, el de la teva elecció, un llarg i controvertit procés finalitzava. Es així, no?

—Jo no crec que el meu nomenament com Alcalde hagi estat controvertit. El resultat de la votació (20 vots a favor, 4 en blanc i una abstenció) responen a la voluntat de les dues forces polítiques majoritàries.

—Però els pactes feia cinc mesos que s'havien trencat, amb l'abandó del govern municipal per part dels socialistes. Llavors, explica'ns una mica com ha anat tot plegat.

—Mira, el que hem fet ha estat continuar amb gran responsabilitat un procés de negociació, de superar les diferències que hi havien i que posiblement, com és natural, encara hi siguin... Però intentem de trobar els punts en comú que ens puguin fer viable una política majoritàriament progressista i al temps, doncs, amb una garantia de govern estable.

—Pero, ha estat una mica llarg, no?

—Jo estic d'acord que ha estat una mica llarg, i encara no s'ha acabat.

—I doncs?

—Es va signar un principi d'acord que ha de quedar complementat amb un programa

d'actuació. Però jo crec que coincidim; en primer lloc, en la voluntat política de refer els pactes i, en segon lloc (i això ha estat fonamental i decisiu), en la necessitat que en la situació política del país a nivell general el millor servei que podíem fer era consolidar les Institucions Democràtiques.

—Bé, els pactes ja s'han refet... Quina és la posició de CiU, que en aquests darrers mesos ha governat l'Ajuntament d'El Prat juntament amb el PSUC?

—La posició de CiU és ara en el Govern Municipal. Però, perquè això sigui definitiu haurà de participar i estar d'acord amb el programa d'actuació que s'està elaborant.

—Determinats col·lectius i partits polítics (alguns d'ells des de l'Ajuntament) qualifiquen la refeta dels pactes com a una simple venda per un “plat de lleties”. Què en ten's a dir de tot això?

—Mira, jo crec que, a nivell individual, qualsevol dels aturats de la població que no està cobrant l'atur, que no té ingressos, pensi o estigui d'acord amb el que tu dius, em sembla lògic i ho puc entendre.

—... I en el cas dels partits?

—Que hi hagi col·lectius (com hi ha), o que hi hagi qualsevol partit, o qualsevol entitat que tingui una opinió general d'entitat, partit o força, de defensa d'aquesta postura... jo et diria que entra dins de la mesquindat política, si és que es pot defensar políticament.

—Però a què és degut tot això? Es que no es comprén la tasca que esteu realitzant a l'Ajuntament?

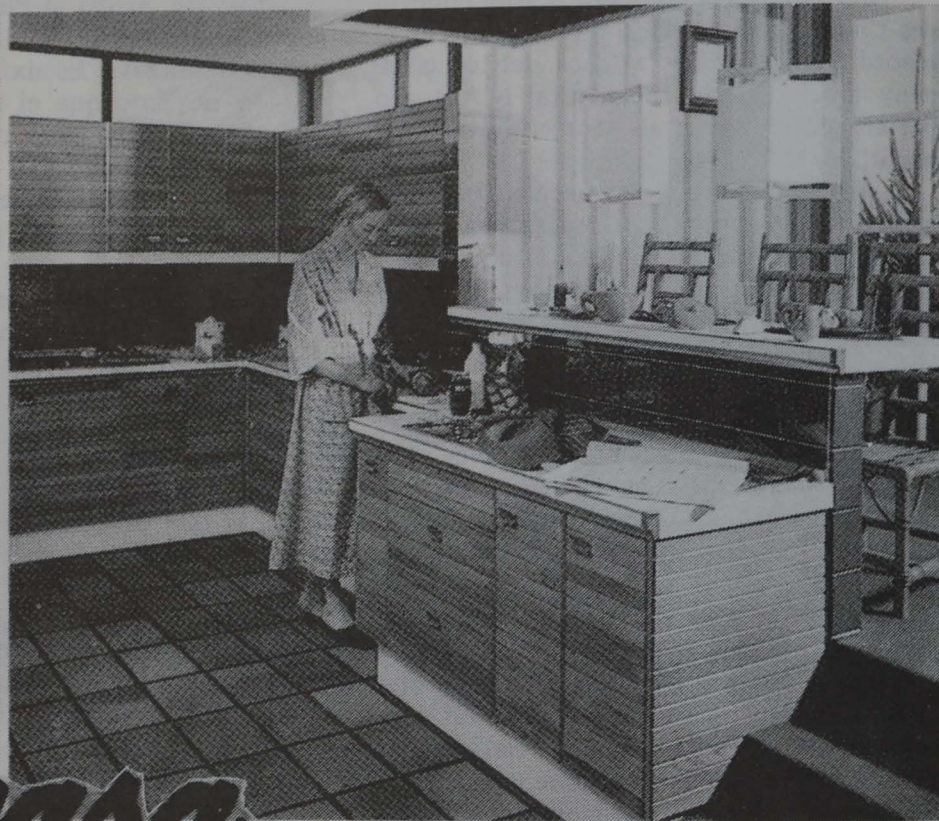

ULTIMA HORA
AVANCEMENTO NUEVO
PROGRAMAS COCINAS
VEGASA GRAN EXITO

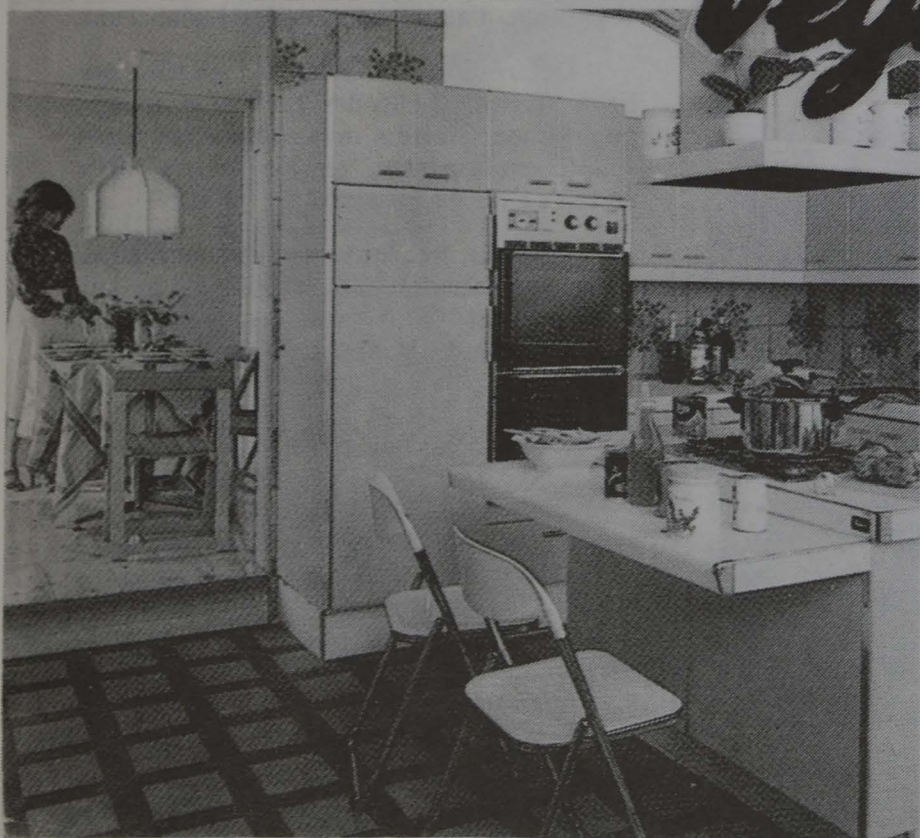
cuibany

COCINAS Y BAÑOS

Avda. V. de Montserrat, 119 - Teléfono 379 52 48
EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

Vegasa

—Aquest és un terreny molt delicat, en el que s'ha fet molta demagògia; perquè estem en un país encara, que de sempre, s'ha entès que la gent que administrava era gent que anava a signar documentació, papers... i que tenia el seu negoci, i avui en dia hi ha treballadors a l'Ajuntament i han de tenir almenys les mateixes garanties que té un treballador qualsevol, a nivell d'Assistència Sanitària, Assegurances, i d'un sou digne.

L'ATUR, UNA PROBLEMATICA QUOTIDIANA

—Has parlat de l'atur, una problemàtica que en el Baix Llobregat és quotidiana, per desgràcia. La nostra població no és pas una excepció, veritat?

—El primer problema que em preocupa més és precisament el de l'atur, que és un tema general en els moments de crisi que estem vivint.

—Quin és el nombre d'aturats que té El Prat?

—Al Prat, en l'actualitat hi ha uns 4.000 parats i d'aquests n'hi ha 2.400 o més que no tenen subsidi.

—L'Ajuntament 'pot "plantar cara" a l'atur?

—Aquest és un tema general i que té una difícil sortida i, encara més difícil a nivell municipal, perquè no és l'Ajuntament qui té les solucions.

OCUPACIO COMUNITARIA... "BENEFICIENCIA LABORAL"

—I l'Ocupació Comunitària?

—La pràctica dels diners que ens arriben de l'Ocupació Comunitària (i aquest serà el segon any) responen, almenys en la quantificació que s'ha fet i en els nivells d'atur, que hi ha més aviat una "beneficència laboral". I en cap dels casos a una voluntat d'equilibrar o de solucionar problemes molt greus que hi ha en un nombre molt elevat de famílies.

—Quan ens parles de quantificació, de nivells d'atur, a què et refereixes?

—A què no té sentit que l'any passat vinguessin per a tres comarques 800 milions de pessetes, i aquest any la quantitat que ens ha arribat concretament al Prat (amb un increment important de l'atur) hagi estat de l'ordre del 35 % menys del que ens arribà l'any passat. Això és difícil d'entendre i a més a més, encara més difícil de solucionar.

L'ESCOLARITZACIO EL CURS 82-83 SERA DIFICIL

—En un altre ordre de coses... l'Ensenyament ha estat una de les grans lluites que heu portat des que esteu a l'Ajuntament. Hi haurà escolarització plena el curs 82-83?

—Em preocupa i és difícil arribar a l'inici del curs escolar 82-83 amb una escolarització plena. Això comporta un gran esforç, des d'ara ja, que s'està fent des de fa mesos i que d'aquí a setembre s'haurà de fer encara més.

—Tot això per manca de previsió de l'Ajuntament?

—No, no per manca de previsió nostra; sinó per una manca de recursos, de previsió i d'assumir responsabilitats per part de qui té les competències, en aquest cas, la Generalitat de Catalunya.

—Recordem que, no fa gaire temps, el

doctor Vilà Valentí deia que El Prat estava atacat per terra, mar, aire i sota terra. Què n'hi ha dels problemes "endèmics" que des de fa anys pateixen els pratencs?

—En aquests temes "endèmics" i de difícil solució, almenys que no depenen de la voluntat i la decisió de l'Ajuntament; en primer lloc et diré que, estic satisfet, perquè la unanimitat que des de fa anys s'havia mantingut, encara és la mateixa. És important que la comunitat es defensi sense cap tipus de fisura o de buit.

UN NO A LA CANALITZACIO PROVISIONAL

—Anem per parts, Canalització? desviament?

—El tema del riu ha evolucionat i, en aquests dies hi ha hagut una decisió important com és la canalització provisional per part de la Generalitat.

—Quina opinió et mereix aquesta decisió?

—Nosaltres creiem que la canalització ha de ser definitiva i no provisional (10 anys). I en aquest cas, com d'altres vegades, l'Ajuntament d'El Prat s'ha tornat a quedar sol, defensant uns interessos que semblen diferents a la resta de la gent.

—I a l'hora de la votació, com anà la cosa?

—En la Comissió d'Estudi, que es crea per aquesta qüestió, jo m'abstinguí; perquè considerava que un vot en contra podia ser considerat com a un vot contrari a la canalització provisional. I en un altre ordre de coses, calia considerar el compromís explícit, de fer per primera vegada un Pla Director del Port de Barcelona.

—I aquest Pla... en què consisteix?

—El Pla comporta, no un estudi, que encarrega el Director de Ports o el President del Consell d'Administració del Port Autònom; sinó que és un Pla que preveu com ha de créixer el port i de quina forma ha de créixer.

—I el tema del centre direccional, com el teniu?

—Aquest és un tema que, sempre se n'ha parlat i que potser hi ha més desconeixement o menys sensibilitat. És un tema de plantejament urbanístic, del que sóc més optimista, perquè urbanísticament té molt menys sentit que fa cinc anys.

—En matèria de Seguretat Ciutadana, teniu greus problemes fa uns mesos....

—En aquests moments, en El Prat hi ha una situació, que no és que hagi millorat molt, però no s'agreuja els darrers mesos.

—Quan es parla al Prat d'aquest tema surt a relluir el barri de Sant Cosme. A què és degut això?

—La barriada de Sant Cosme és una zona on els coeficients d'analfabetisme, d'aturats, de nombre de membres familiars, etcètera... és molt sensiblement superior al promig de la població. I per tant és absolutament normal que allà hi hagi el focus i origen de gent que no té altra alternativa, ja sigui per la seva manca de formació, que delinquir.

El que sí que hi ha és, en un altre apartat, l'aparició, fa dos mesos, públicament, d'un determinat partit polític, una força política, com ha estat Falange, que d'alguna forma ha coincidit la seva presència en una sèrie d'accions que es pot interpretar que responen a un cert nivell de provocació per part de membres d'aquest partit.

—Però, fins ara semblava que El Prat restés al marge d'aquests tipus d'actuacions, no?

—Això és cert i ha provocat una gran sensibilitat, perquè El Prat estava una mica al marge. Era quelcom que passava a Viladecans o a Gavà i que aquí al Prat no teníem i ara és el motiu d'una preocupació que existeix. Jo espero que no sigui quelcom que pugui anar creixent i que realment la seva presència respongui als drets constitucionals que té qualsevol entitat o partit polític.

SENSIBLE INCREMENT DE PLANTILLA A L'AJUNTAMENT

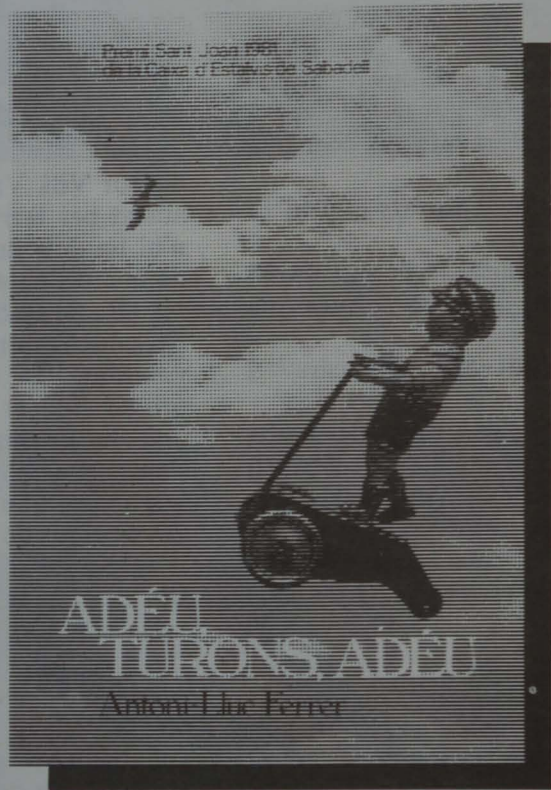
—Una de les més controvertides qüestions en la tasca que heu realitzat fins ara a l'Ajuntament, és la del sensible increment de la plantilla. Com és que, en tres anys de mandat, hi ha hagut un increment tan considerable?

—Mira, fonamentalment, aquest respon a l'intent d'assumir competències, que socialment nosaltres érem conscients que hi havia un buit i que l'Ajuntament havia de fer quelcom. I fer quelcom vol dir tenir àrees per a poder treballar en els diferents sectors, això vol dir, contractar gent.

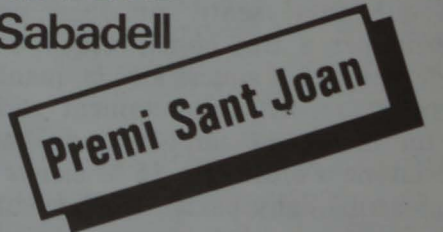
—Quins criteris heu seguit en aquesta contractació?

—Lògicament, quan es contracta gent hi ha d'haver sempre un criteri de racionalitat, per a saber qui es contracta, quanta gent es contracta, com es contracta. I jo crec que el nivell de contractació de l'Ajuntament ha estat bastant racionalitzat, en funció que en aquest període, des de que nosaltres

Venga a recoger su libro

Adéu, turons, adéu!
obra ganadora del
Premi Sant Joan
de novela catalana, 1981
instituido por la Caixa
d'Estalvis de Sabadell

FUTBOL

Historia completa
Tácticas de juego
por
Jared Lebow

Presentación
Antonio Olmo
Mundiales España 1982
'Els mundialistes catalans'
por
José Félix Pons

del 23 al 30
de abril

**CAIXA D'ESTALVIS
DE SABADELL**

estem aquí, l'Ajuntament ha assumit un nombre de competències important i està treballant en sectors en els que no s'ha havia treballat mai.

TENIM UN AMBULATORI QUE NO FUNCIONA

—I la Sanitat, quina és la “temperatura” que té la Sanitat pratenca?

—Tenim un ambulatori que no funciona, que no ha funcionat mai, que en repetides ocasions hem tingut compromisos formals, que es faran correccions importants i això fins ara no ha estat una realitat.

—Llavors, teniu “febre”...

—Això sí, hi ha hagut moltes excuses per part de l'Administració, en aquest cas la Generalitat. Es a dir: “encara no estan aprovats els pressupostos d'aquest any”, “no hi ha dotacions de personal”, etc.

—A veure, ens parlaves de les deficiències de l'ambulatori, promeses que no es fan realitat... però, la solució a totes aquestes mancances és la de la Sanitat pratenca?

—Aquestes millores en l'Ambulatori no són tampoc la solució. Som una població que necessita 150 llits, hauríem de tenir un hospital, això s'ha demanat moltes vegades i darrerament s'han fet gestions al respecte i s'ha de dir que hi ha voluntat. Inclús s'arribat a dir que, el primer hospital que es farà local, a la comarca del Baix Llobregat, seria l'hospital d'El Prat.

—Es comenta darrerament la possible ubicació d'un nou ambulatori a la nostra població. Què hi ha d'aquests rumors?

—L'ambulatori es farà properament, en alguna altra zona d'El Prat, el mapa sanitari de la Generalitat té clar que hi ha d'haver una altra zona de prestació de serveis. Concretament a la zona de Sant Cosme, que és on hi ha més deficiències de prestacions.

I a partir d'aquí del què es tractarà és que tot plegat funcioni correctament.

LA SOLUCIO... 1600 o 1800 MILIONS

—Què és el que passa amb les contínues inundacions del barri de La Bunyola, un cop cauen quatre gotes? Té l'Ajuntament d'El Prat solucions per aquest barri?

—Sobretot els de Carretera Bunyola, Palamós, els companys i amics de reivindicació de Ramon Arcarons... Sí, hi ha solució, tot té solució; el que passa és que la solució és sempre un problema d'inversió, ni més ni menys. La solució dels problemes d'El Prat,

amb el poc desnivell que hi ha, “simplement” són 1600 o 1800 milions, això és la solució definitiva i clara i tothom n'és conscient.

—Però, els veïns de La Bunyola, fins quan hauran d'esperar?

—Jo crec que el col·lector de la Carretera La Bunyola —que ja està aprovat— serà una correcció important, però no definitiva; és a dir, amb això tampoc es tracta d'enredar la gent.

—La contaminació és, des de sempre, un dels mals que els hi ha tocat patir als pratencs. Es encara així o ha canviat quelcom?

—De fet, en aquest camp, la coacció és molt forta; a Badalona s'ho plantejaren i varen obtenir per resposta; “bé, si és el que dieu vosaltres... si voleu tanquem les portes...”. L'únic que per interès propi, La Seda, ha descontaminat un 60 % del que contaminava per l'adquisició de tècnica nova i La Paperera, potser perquè està a un rendiment molt baix també.

L'ESBARJO POPULAR, UNA NECESSITAT

—Pel que fa a l'esbarjo popular... Com està la platja d'El Prat?

—Hi ha un Pla d'Ordenació del Litoral que la Corporació Metropolitana està redactant, que va molt lent perquè aquí hi ha una confluència de molts interessos; però que no són alternatives a curt termini, encara que hi ha voluntat que des de la Zona Franca fins a Castelldefels (Garraf) estigui ordenada tota la zona costanera.

—Ens anomenaves la Corporació Metropolitana. Com estan representats els municipis de l'àrea metropolitana en aquests organismes?

—A Corporació Metropolitana hi ha una representativitat, que respón en aquests moments, almenys, a una representativitat política dels grups en aquestes poblacions. I això és correcte. Per tant, el que cal fer és, des de dintre la Corporació (i aquí hi ha divergències) que un organisme com és el Consell d'Alcaldes (cret després de les eleccions municipals), tingui un paper a jugar precisament al servei dels municipis que representa i deixi de ser un organisme al servei de la “Gran Barcelona”, que en moltes ocasions encara ho pot semblar.

—I la pineda...?

—En aquesta qüestió hi ha una voluntat

molt clara per part de l'Ajuntament d'El Prat i de Corporació Metropolitana (que ha destinat seixanta milions per a la seva compra). No obstant, l'Ajuntament és immers en un contenciós al respecte.

—Es viable la recuperació de La Ricarda?

—Amb tot això soc optimista a fi que la Pineda i la Ricarda a mitjà termini i d'aquí uns anys no excésivament llarg, sigui una zona d'equipaments comarcals.

—I de l'esport, quines han estat les actuacions de l'Ajuntament en aquest camp?

—En esport crec que s'han pres iniciatives importants des de que nosaltres som a l'Ajuntament, sobretot en la potenciació de l'esport en general.

—Hi ha mancances quant a equipaments esportius?

—Sí, certament, sobretot en la zona de C. Marina (el sector de l'Estruch) és una zona de la població on no existeix absolutament res. Si això s'aconseguís, crec que estariem quant a equipaments esportius, a uns nivells certament equilibrats.

HI HA UNA GRAN NECESSITAT CULTURAL DE LA POBLACIO

—I en matèria cultural, com ha estat la tasca realitzada per l'Ajuntament fins ara?

—En aquest camp estaria, com sempre, el problema dels equipaments culturals. El problema de la dinàmica cultural és que la cultura no es genera per espontaneïtat; és a dir, s'ha de treballar, s'ha de generar, i si no hi ha assosiacionisme (desgraciadament és el cas de la nostra població) això es fa difícil.

—Bé, doncs, no hi ha associacionisme. Llavors és l'Ajuntament qui deuria suplir aquesta mancança..., qui hauria de ser aquest dinamitzador de cultura, generador de cultura. I què s'està fent al respecte?

—El paper de generar cultura, d'impulsar-la mitjançant iniciatives de l'Ajuntament, crec que no s'ha sabut situar realment en el seu punt. Estem fent una política, potser, d'excessiva improvisació i de subvencionisme cultural, que no respón a les necessitats, perquè hi ha una gran necessitat cultural a la població.

—Qui és el responsable d'aquesta situació?

—Crec que l'Ajuntament és el responsable que això sigui així, jo no situaria cap força política com a responsable, sinó l'Ajuntament.

—Llavors, us resta encara cobrir molt camí en el camp de la cultura?

—Bé, aquest és un dels camps en el que hauríem de fer un gran esforç; pel que fa a la confecció d'un calendari d'activitats culturals fixes, que no s'ha fet i que crec que no és excésivament difícil.

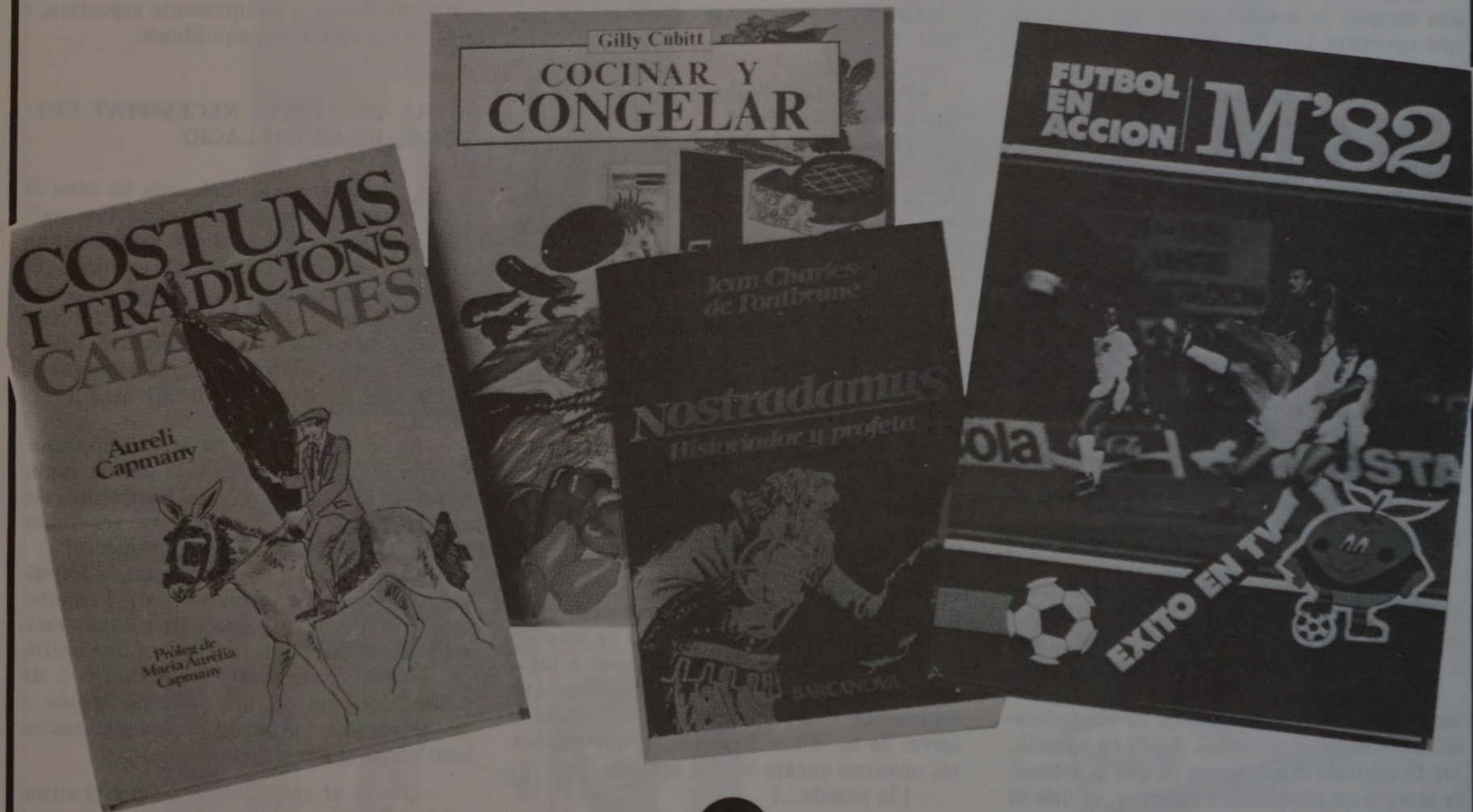
—Dons, bé... Anem-hi! Lluís Tejedor i Ballesteros, el nostre Alcalde, ja en l'acomiadament, ens resumia el que ha de ser la política dels dos partits majoritaris en la població: “tirar endavant un treball, dedicant molt de temps a treballar i poc temps a barallar-se”. No hi ha dubte que nosaltres i molts dels nostres lectors, esperen que aquestes paraules siguin realitat i que siguin els interessos del poble d'El Prat, de les classes populars, els prioritaris en totes les actuacions municipals.

Ramon Arcarons i Simon

LLIBRES PER SANT JORDI

DEL 19 AL 24 D'ABRIL
REGALEM LLIBRES

Caixa d'Estalvis
del Penedès

“VISCA LA TERRA!”

Primer llibre de Salvador Balcells

Els dies 16 i 22, al Casal de la Joventut del Prat i en el Centre Català de Prospectiva respectivament, es presentarà el primer llibre d'En Salvador Balcells i Vila "Visca la Terra".

El llibre, que és la recopilació de les vint primeres intervencions que en forma de diàleg efectuà l'autor en un programa de Ràdio Sant Boi, Emisora Municipal.

La temàtica del llibre, que és molt ampla, va des de els temes estrictament locals fins al de l'energia nuclear, passant per l'estat del moviment ecologista a Catalunya.

La tinta, encara era fresca i el llibre acabat de sortir de màquines, quan comentàvem amb En Salvador el contingut de "Visca la Terra". El lloc, "Xarxa", tant lligada des de la seva obertura, l'any 1972, al món de la cultura.

—Una part substancial del teu llibre tracta de temes estrictament locals; com ara el riu, el port, l'aeroport... ¿Quina és la teva opinió sobre la problemàtica lligada al nostre riu? ¿Estas d'acord amb la canalització provisional?

—La meua opinió és la que ha mantingut des de sempre la població d'El Prat: un NO total al desviament. I a la vegada, estic en desacord total amb la canalització que s'està fent i que ha convertit els marges del riu amb un autèntic desert.

—Creus que encara hi ha aquella unanimitat, que es manifestà aquell 17 de setembre de 1976?

—S'està veient darrerament una sèrie d'ambigüetats per part de certs sectors polítics. El drama de molta gent d'El Prat, que es considera identificada amb organitzacions no populars, no progressistes, és que han de defensar els interessos d'El Prat que són en contradicció amb els que els hi marquen les seves direccions de Barcelona.

—Darrerament es parla poc de l'ampliació de l'aeroport...

—Mira, el que és evident és que, al no tenir cap tipus de competències les autoritats autonòmiques, tot això que es cou a Madrid és molt difícil de controlar.

—Bé, però, pel que fa al riu s'ha aprovat des de Catalunya l'anomenada "canalització provisional", quan la reivindicació de sempre havia estat canalització sí, però sense adjectius. No creus que els interessos d'El Prat estan sucursalitzats als de la "Gran Barcelona"?

—Jo crec que sí existeix un sucursalisme barceloní. I pel que dèies a l'inici de la pregunta, crec que s'ha vist clarament com en el tema de la canalització provisional s'han posat en contradicció els interessos capitalistes d'aquestes forces dretanes amb els de les classes populars, que coincideixen amb els d'El Prat.

—Tu ets fill de pagesos, ets un home molt lligat a la terra... "Visca la Terra", el teu primer llibre, és una mostra clara de tot això?

—Sí, evidentment. Però el meu suport a l'agricultura, no és en contradicció en cap cas, a la crítica, que cal fer (i que jo he fet) a la massiva utilització de productes químics, que desmilloren el producte i malmetent la terra.

—Després de tres anys d'Ajuntaments democràtics, continuen les extraccions

d'arids a la comarca. Que en ten's a dir d'aquesta "especial" situació?

—Teòricament molts d'aquests Ajuntaments no li donen suport, però, a la vegada, no fan res per evitar-la. No obstant, alguns com el de Sant Boi li donen suport, i els "teòricament" en contra si bé accepten els pronunciaments que fan ecologistes i pagesos, a l'hora de la veritat això es queda en paraules.

—Quin és l'estat actual del moviment ecologista en el nostre país?

—En aquests moments hi ha un procés interessant de recuperació, després d'haver atravesat una època de crisi. Aquesta recuperació ha vingut donada en funció de les darreres mobilitzacions anti-nuclears que han tingut un contingut radical més fort del hagut fins ara, i a tot això ha contribuït en gran manera organitzacions com la Taula Anti Nuclear i Ecologista.

—Tu ets membre del Grup de Defensa del Medi Ambient de la nostra població. Quines són les actuacions que esteu portant a terme?

—Pel que fa a les nostres actuacions, jo et parlaria de tres aspectes. Darrerament, hem tret el primer número de la revista "Viure" i això representa moltes dificultats i a la vegada, ens preocupa en gran manera trobar formes per introduir aspectes de l'ecologia i medi ambient a l'ensenyament a l'escola.

—I les mobilitzacions...?

—En aquests moments, les mobilitzacions són molt difícils. No obstant, cal continuar amb les campanyes de sensibilització, denúncia..., com ha estat des de sempre les accions del Grup.

—Bé, i ja per acabar. Un altre Sant Jordi, un altre llibre d'autor pratenc. Creus que això és degut a que El Prat té una "bona salut" cultural?

—Realment la dinàmica cultural de la nostra població no dona entendre aquesta fecunditat; es tracta d'un fet aïllat. Es cert que es publica més que en altres pobles de la comarca, però és poc si ho comparem amb altres comarques del nostre país.

Ramon Arcarons i Simon
Pere Pedrals i Pujol
Jaume Ridaura

“Solatge d'estany”

Nous poemes
de Pau Vallhonrat

EL PRÓLEG DEL LLIBRE

TORNAR A PASSEJAR TOT CONVERSANT

Junts, Pau, hem passejat per l'empedrat carrer de Ferran Puig i per l'encimentada plaça de la casa de la Vila d'aquest Prat que ambdós estimem des de perspectives que vull considerar complementàries. En el nostre passejar, sovint nocturn, d'aus de nit que som, et parlava dels horitzons trencats pel gris-plom del ciment, que ha empobrit els teus horitzons oberts pel damunt del prat verd, sovint limitat pels marges i els solcs que són protagonistes dels teus nous poemes.

Eren converses llargues, amunt i avall pel teu carrer. Jo et parlava d'una poesia feta des de l'ofec de l'home voltat de ciment i tu portaves la meua mirada més enllà dels carrers, on ja no sentíem l'opressió de les clavegueres, sinó el baf alliberador del fang. El llenguatge concret del suburbi rebia l'alè d'una veu arrelada al costat dels solcs, que parlava de silencis trencats pel nedar de fotgeres, de platges nues i mudes, de càntics de mariners, d'estanys plens de records, dels tons de la natura: el blau que s'adorm i el verd que s'esfulla, olors de tardor, tardes amoroses pintades d'or vell a la plana endormiscada... Les fulles seques que com ànimes en pena neden per les aigües de les regadores, la molsa de l'estany, la frescor de l'estiu que poua dels marges mentre el vent pentina canyissos i jonqueres. He sentit com tu la boca plena del gust del marge, he pogut escoltar el Delta xisclant venjança, he vist el ressec terròs xuclar la humitat del solc, tot escoltant-te.

He tornat a passejar amb tu sobre el nu empedrat del teu carrer. La conversa de dos amics preocupats per l'entorn ha esdevingut aquell caminar teu per la sorra mullada, fins que les ones es cansaven d'esborrar petjades, aquell trepitjar la catifa flonja de les fulles seques dels teus poemes, també a mi les mans se m'han omplert de fang i he tornat a sentir el baf dels nostres estanys.

La tardor s'havia adormit ja feia estona entre estrelles i fang més enllà de les últimes cases del poble, on també el crepuscle s'arrapa a la plana, com la molsa de l'estany a la jonquera i l'arrel del pi a la sorra molla. Era com passejar en barca per l'estany sentint gronxar els canyissos i la remor de la fotgera que torna al cau... i l'olor de sal ide petxines. Teníem, com bé dius, un tros de fang entre les mans i jo m'adonava que era ple de vida, com el solatge de l'estany i del riu, la carn dels marges que aturen les riuades..., mentre, jo, amb els ulls closos pels horitzons trencats anava dient: "Però, on veus les boires que s'arrapen als pins?", i tu em repeties:

Si mai has vist
un vol de fulles seques
posar-se dolçament
damunt la terra
no has vist Déu

Llegint els teus poemes, Pau, he tornat a passejar en tu, he comprès més que mai els teus anar i venir tot sol tan sovint. He pensat amb tu que el riu etern de la salzareda té la saviesa de l'estany però no té els seus records. I quasi m'he sentit foraster escoltant el bat de la terra i el xiscle del fang que són cant de vida, la vida d'El Prat.

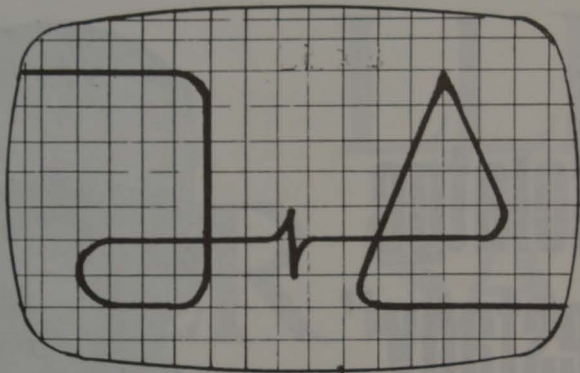
Pere Baltà

Delta
LLOBREGAT

SUSCRIBASE

VIDEOMUSIK

Alta Fidelidad * Video * Servicio Técnico * Discos

Ampurdán, 105 * EL PRAT * Teléfono 379 40 49

SALON PARA
BODAS - BAUTIZOS
COMUNIONES

BAR-RESTAURANTE

AYAMONTE

Av. del Remolá, 99-101-Tel. 370 10 51-EL PRAT DE LLOBREGAT

Venta de materiales para la construcción

Azulejos, Sanitarios y Grifería

Materiales EL PRAT

Colocación de techos de escayola

Carretera Marina, 71

Teléfono 379 39 24

EL PRAT DE LLOBREGAT

MUEBLES AUXILIARES Y DE COCINA
PERSIANAS, CORTINAS Y RIELES

muebles **Iglesias**

Avda. del Canal, 180 y Eusebio Beltrán y Serra, 9-11

Teléfono 379 18 73

EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

ERIC KREG

Fruits secs - Caramels - Bateigs i Comunionés

Festes infantils - Gran varietat en regals...

I no deixin de visitar el nostre rebost

Santiago Rusinyol, 8 - Telèfon 379 01 61 - El Prat de Llobregat

- * MUEBLE MODERNO
- * MUEBLE CLASICO
- * ULTIMOS DISEÑOS
- * DECORACION

FEDERICO SOLER, 85
TELEFONO 379 58 48

FEDERICO SOLER, 77
EL PRAT DE LLOBREGAT

muebles ...

PARDO *

Especialistas del Mueble

Sólo para gente de buen gusto

Diálogos con las AA. PP. de los Colegios Estatales de El Prat

En DELTA siempre hemos procurado dar un espacio a los temas educativos. Se ha hablado, o nos hemos hecho portavoces de todos los estamentos afectados y nos faltaban los padres y los estudiantes, que a nivel de EGB no están aún organizados.

Por esto hemos querido este diálogo con las AAPP de los Colegios Estatales y también para que pudieran exponer ellos sus quejas, esperanzas e inquietudes.

La presencia de los colegios no fue exhaustiva pero sí importante. Se sentaron a la mesa los Sres. Enric Cascales, Juan Cermerón, Juan Molina y Martín Martí, en representación de los colegios Pompeu Fabra, Menéndez Pelayo, Ventura Gassol y Mossén Jacinto Verdaguer respectivamente.

—¿Podéis explicarnos cómo naceis, para qué y qué haceis? ¿Tuvisteis dificultades, estais mejor ahora que antes?

—Las Asociaciones de Padres más antiguas quizás sean las del Menéndez y Pelayo, y la del Verdaguer, y la más reciente, porque la escuela también es reciente, es la del Ventura Gassol, siendo la del Pompeu Fabra de las más nutridas, quizás también por ser de los colegios más grandes.

Las AAPP nacieron cuando empezó la lucha social sobre las escuelas. Entonces se reunía la Cordinadora que estaba muy politizada y muy de determinado partido político. Actualmente ya no se nota tanto el politiquero o el "partidismo" dentro de las AAPP o quizás es por esto también que actualmente las relaciones con los claustros son mucho, muchísimo mejores que antes. Ya no somos los gorilas, ni los fiscales... hay mejor entendimiento. En algunos colegios han llegado a ser los mismos profesores los que han pedido a los padres que se asocien porque han visto que ellos solos no podían con todo...

Hoy en día los colegios ya no son sólo centros escolares. Son centros escolares, deportivos, sociales, y algunos hacen las veces de iglesia, de centro de reuniones y de lo que sea. Las escuelas están vivas y por esto necesitan la ayuda de los padres, de todos los padres ya que, también hay que decirlo, muchos maestros, demasiados, viven no ya fuera del barrio, sino fuera de la población.

Desde luego los maestros en clase están haciendo un buen trabajo, ya que les falta de todo, los colegios, en general, son viejos, la mayoría sin laboratorios y sin apenas nada y se está haciendo química y se están desarrollando todas las materias de estudio.

Las AAPP también hemos ayudado lo nuestro, se han conseguido más patios, arreglar tejados, rebajar de 40 y pico de alumnos por aula a 35 ó 37. En otros colegios se ha conseguido calefacción central (después de tres años de lucha y peticiones).

—Hay mucha gente pues actuando en las AAPP?

—Muchos padres se apuntan pero sólo para cotizar, no quieren hacer nada, es difícil mover al personal. Cuando se quieren renovar las juntas, por lo general, nadie quiere tomar responsabilidades, hay que empujar a la gente, siempre dicen que los que están lo hacen bien y no se molestan para nada. dicen que los que están lo hacen bien y no se molestan para nada.

Mucha gente se despreocupa porque cree que no le cuesta nada el colegio y por lo tanto no se puede exigir. Están equivocados. La enseñanza no es gratuita. Nos cuesta a cada español un montón de dinero y por esto tenemos que exigir responsabilidades a quien sea. Pagamos unos impuestos y tenemos derecho a recibir algo a cambio. Lo que no se puede permitir es que la Enseñanza Estatal nutra solamnete en un 0,5 % la Enseñanza Superior y que sean las escuelas privadas y religiosas las que llenen el otro 99,5 por ciento.

En algún colegio de El Prat, la AAPP ha tenido que costear hasta la tiza de las pizarras y esto es un robo.

La despreocupación de los padres se nota en todas las actividades y en todos los campos. Un ejemplo, el deporte. Se hace deporte e iniciación deportiva, con bastante asistencia. Los sábados las calles del pueblo van llenas de niños con bolsas de deporte y vestidos con "chandals". Pero no hay alumnos y alumnas de octavo para hacer equipos ni de baloncesto, porque a esta edad prefieren salir de clase y rondar por las calles perdidos que estar practicando un deporte y la mayoría de los padres sin enterarse o despreocupándose totalmente. No quieren saberlo.

En los colegios que se paga los padres se preocupan pero en los Colegios Estatales nadie se preocupa, porque no "vale nada". La gente no sabe lo que verdaderamente cuesta una plaza de E.G.B.

—¿Y la enseñanza es mejor o peor, los maestros son mejores que antes?

—Hace unos años las condiciones eran peores. No teníamos ni colegios, los niños estaban en tiendas, ahora hay aulas. Se enseña lo mismo que antes, los maestros son los mismos. Tienen menos niños por aula. Los padres siguen sin preocuparse por sus hijos en cuanto a educación. Aquí no ha cambiado nada. Todo sigue igual.

—Pero el cambio de la Administración, antes Central y que ahora se dependa de la Generalitat, ¿no ha cambiado nada, no ha mejorado la enseñanza?

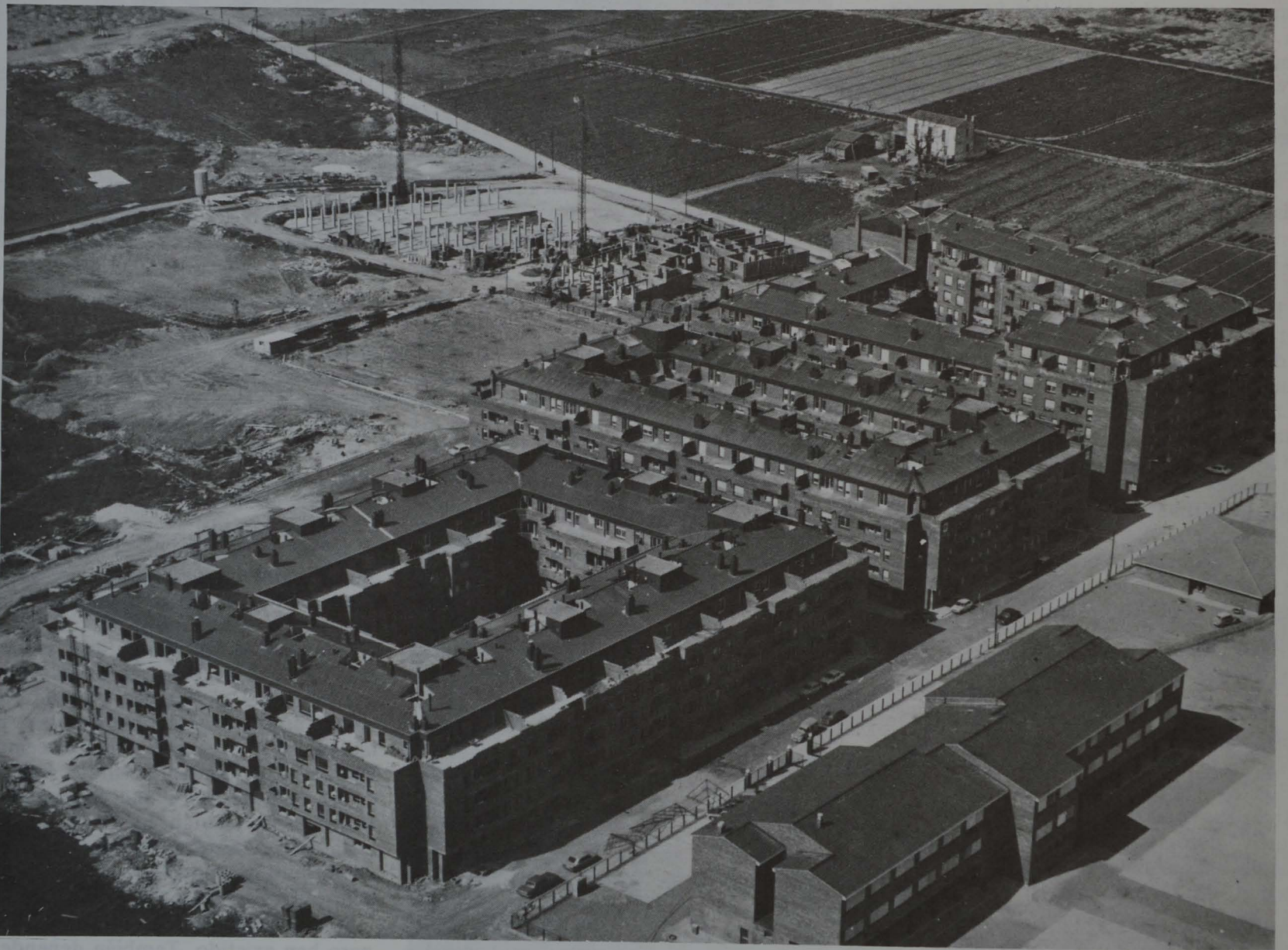
—Quizás en un año, en este, se ha mejorado la calidad de la enseñanza en un 60 por ciento, el año pasado y el anterior nos han dado a todos gato por liebre, por lo menos en los colegios que conocemos. Ha habido un descontrol absoluto. Se ha llegado al caso de niños que al presentarse al Instituto no sabían hacer ni una simple regla de tres. Esto es muy grave porque un chaval que ha estado en un colegio durante ocho años esto no se puede permitir.

Estos casos no han sido muy generales, pero han existido. También depende claro, de colegios; en el Verdaguer, por ejemplo, la promoción que ingresó en octubre del 78 en el Instituto, de los 80 y tantos que ingresó permanecen 60, pasaron bien el ingreso y siguen sacando estupendamente los cursos. En cambio de la promoción del 79, de 80 y tantos sólo entraron veinte y de la del 80 nadie y los de este año llevan el mismo camino. Están saliendo unos alumnos malos, que no saben en muchos casos ni hacer una regla de tres.

También ha habido entremezclado con todo esto un problema de funcionariado. Maestros a los que se les ha obligado venir aquí. Gente que está a disgusto y que no se va para no perder sus derechos. Bajó la calidad de la enseñanza por politiquerías de

BARRIO DE SAN JORGE CONJUNTO RESIDENCIAL

CADI

RESIDE S.A.

PROMOCIONES INMOBILIARIAS

*INFORMACION Y VENTA - C. EUSEBIO BERTRAND Y SERRA, N.º 39-43.
TELEFONOS 3795554 - 3795312

PRAT DE LLOBREGAT

los maestros... que si querían entrar a ser funcionarios de la Generalitat y se hicieron huelgas; luego que no querían entrar en la Generalitat y se hicieron más huelgas y ahora que no sé por qué... se hacen más huelgas.

También influye en el deterioro de la enseñanza, en que la mayoría de los maestros en la actualidad lo tienen como un simple puesto de trabajo, no hay vocación y no se hace a gusto.

Lo que sí es definitivo es la postura de Director del centro escolar para la buena marcha del colegio. De tal manera que si El Prat tuviera quince o veinte personas, eficientes como directores, tendríamos una enseñanza fabulosa.

También preocupa a las AAPP y a esta Redacción el saber dónde van a parar los 800 ó 900 alumnos que terminan la EGB y no se integran ni en el Instituto ni en la Enseñanza Profesional... ¿Dónde está esta juventud pratense?

—¿Cómo veis lo del catalán en el colegio? ¿Hay que dividir las escuelas en catalanas y castellanas? ¿Cómo se ha de cumplir el artículo tercero de la Constitución?

—Se tiene que ir enseñando a los alumnos, desde la básica y jugando, nunca por

obligación. Ni que tenga que ser de hoy para mañana. Tiene que ser una asignatura más. No hay que dividir la enseñanza, pero por cada curso tendría que existir como mínimo un profesor. La Generalitat no cumple la Constitución. No da los medios adecuados. En El Prat el colegio que está mejor tiene un profesor para 15 aulas... Es insuficiente de todas, todas. Se cuenta con

el voluntarismo de los profesores catalanoparlantes y esto no "fer país" ni es nada positivo, ni realista.

DELTA agradece la asistencia y las opiniones de las AAPP y les brinda una vez más las páginas de la revista para sus problemas e inquietudes.

Ramon Arcarons i Simon
Pere Pedrals i Pujol

EL PARO PREOCUPA AL AYUNTAMIENTO

Se aprueba la moción presentada por PSC y PSUC

Los partidos abajo firmantes, ante la grave situación de crisis socio-económica que padece nuestro municipio, quieren manifestar lo siguiente:

—El paro es el primer gran problema del país y por lo tanto de nuestra población.

—La solución a este problema no tiene de ninguna manera un carácter exclusivamente local.

—La solución nada más es posible abordarla en una acción de amplio alcance, tomando como punto de partida una confluencia de iniciativas de ámbito estatal, con la participación y los poderes autonómicos, de la patronal, de los sindicatos y de la acción solidaria de los trabajadores en activo.

—Es necesario un apoyo activo del Acuerdo Nacional de Empleo (A.N.E.).

—Es necesaria la colaboración de los municipios mediante la potenciación del empleo comunitario y no al contrario como ha ocurrido el presente año en nuestro municipio, en que la participación a recibir de los fondos del empleo comunitario es el 37 por ciento de la del año anterior, cuanto la situación de paro real se ha agudizado.

—Exigimos la distribución de los quince mil millones del Fondo de trabajo comunitario según criterios discutidos con los sindicatos en el Acuerdo Nacional de Empleo.

—Debe ser un objetivo prioritario el llegar a acuerdos en Catalunya entre la Generalitat, patronal y sindicatos, asumiendo seriamente las respectivas responsabilidades y compromisos.

—Denunciamos la falta de sensibilidad y de voluntad política que ha expresado el

Consell Executiu de la Generalitat con su negativa a la elaboración de un plan de urgencias para Catalunya.

—Apoyamos la reivindicación de las centrales sindicales relativas a la posibilidad de control real y efectivo del I.N.E.M.

—Es importante el apoyo a las iniciativas que sobre el tema del paro impulse la Federación de Municipios, así como su difusión.

—Se evidencia la necesidad de una mayor coordinación entre los Ayuntamientos, y en este sentido, este Consistorio se propone impulsar desde la Federación de Municipios de Catalunya, la celebración de unas jornadas sobre el paro desde la óptica municipal.

—Hoy, ya con serias dificultades de financiación, el Ayuntamiento está haciendo un esfuerzo importante desde las áreas de Trabajo y Servicios Sociales para asistir en la medida de lo posible a familias en situación precaria.

—Es absolutamente imposible asumir hoy desde el Ayuntamiento, no ya la solu-

ción al problema del paro local, sino incluso corregirlo de forma sensible. En este sentido, debemos manifestar la incapacidad municipal para abordar el problema desde una política de beneficencia y que paralizaría a corto plazo la administración municipal sin solucionar el problema.

El Prat de Llobregat, 6 de abril de 1982.
Fdo.: PSC(PSC-PSOE), PSUC.

**VENTA - CARGA - REPARACION
MANTENIMIENTO**

Juan Maragall, 15 - Teléfs. 370 25 11 - 370 00 98
EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

SNACK CAFETERIA ANTOLIN

Teléfono 379 90 58
El Prat de Llobregat

Tras las reformas hemos
incorporado sección de
CALZADOS
de calidad

La exposición de bolsos y
artículos de viaje se ha
mejorado incorporando las
mejores marcas

En Mayo 10% descuento en
artículos de viaje
Tauro y Samsonite

BOLSOS FONT SABATES

Federico Soler, 42 - EL PRAT DE LLOBREGAT

Dues-centes famílies a l'any deixen El Prat per l'atur

Fenòmen generalitzat al Baix Llobregat

L'any 1970, la comarca del Baix Llobregat era ja la segona més densament poblada de tot Catalunya; darrera del Barcelonès, amb la "Gran Barcelona".

L'any 1900, el Baix ocupava el tretzè lloc. Setanta anys després, la dinàmica de creixement demogràfic havia canviat de forma radical.

Per entendre aquest procés, cal tenir en compte una sèrie de dades: l'any 1960 hi havia al Baix 155.361 h, que en la dècada dels 70 passà a 351.279 h i que en el quinquenni següent eran ja 456.737. Què havia passat? Cal considerar que, un cop el procés d'industrialització es reprèn en el nostre país, Barcelona i el seu nucli està saturat. Això provocà que les noves indústries es situessin a l'extraradi de la "Gran Barcelona".

Tanmateix i paral·lelament, es produeix un molt important trasvàs de treballadors d'altres pobles d'Espanya cap a Catalunya. Aquesta és, potser, l'explicació de l'espectacular augment de la comarca en gairebé quinze anys (més del 40 per cent).

A partir de l'any 1975, aquest fenomen que caracteritzà tota una dècada, es produeix però a la inversa. El Baix Llobregat comença ja a sentir les primeres conseqüències d'una crisi econòmica que cada dia s'agreuja més.

De 1975 a 1979, l'augment creixent del quinquenni anterior (5,4 per cent) es veu sensiblement reduït, 2,8 per cent. A la vegada, la crisi fa que molts treballadors que fins llavors veien en Catalunya, Baix Llobregat, la possibilitat de donar un tomb a les seves vides, restin en els seus llocs d'origen. Es produeixen els primers tancaments d'empreses i amb ells, milers de treballadors de la comarca passen a formar part d'un veritable "exèrcit de parats", que si bé cerquen altres possibilitats de treball, l'accentuació de la crisi fa que moltes esperances siguin frustrades.

El Prat de Llobregat, com la pràctica totalitat de poblacions del Baix, veu com el nombre de parats dia rera dia va creixent. I la problemàtica de l'atur passa al primer pla de les preocupacions dels Ajuntaments de la comarca. Que com el del Prat, veu que el nombre de parats, actualment 4.000 (dels quals només 700, segons fonts de la Coordinadora de Parats, cobren el S de D) va augmentant i, com els milions de l'E Comunitari són cada any més minsos convertint-se en una veritable "beneficència laboral".

Juntament amb tot això, es produeix un

fet fins aleshores desconegut (almenys en aquestes magnituds). Moltes famílies "condemnadades" al salari de la gana, deixen les poblacions del Baix i tornen als seus llocs d'origen.

Concretament El Prat de Llobregat pateix des de fa cinc anys una veritable sangria, més de 5.000 persones (5.331) han tornat ja cap a les seves terres d'origen. Això s'ha accentuat els darrers anys (1980-81), en què degut a les perspectives poc afalagadores que de forma generalitzada es manifesten al Baix i, en finalitzar en molts dels casos el S de D, prop de 2700 persones han abandonat El Prat, els dos anys darrers (quelcom més de 200 famílies l'any).

Això ha provocat que la població d'El Prat resti estabilitzada en els 60.000 h i escaig des de ja fa uns anys.

L'any 82 no albira pas bones noves que serien les de veure reduït el nombre de treballadors en atur. Tòt el contrari, s'està arribant ja en un important nombre de famílies treballadores en les que la totalitat dels seus membres resten en atur, a límits insostenibles pel que fa a la mínima subsistència.

Darrerament això s'ha fet palès en la constitució de la Coordinadora de Parats d'El Prat i en el tancament indefinit d'aquests en el Saló de Plens de l'Ajuntament. Un moviment, al marge de les dues centrals majoritàries que està essent molt controvertit i en el que s'hi agrupen un ample i divers ventall de forces.

Malgrat tot, però, és inqüestionable que la problemàtica de l'atur al Prat i altres indrets de la comarca està al carrer. Davant de tot això, l'Ajuntament d'El Prat, sensibilitzat per aquest greu problema, resta impotent en no tenir competències pel que fa a aquesta angoixosa problemàtica i, a la vegada veu com, tenint en compte l'important augment de treballadors en atur, s'han vist reduïts els milions de l'EC, que fa que sigui ja una veritable beneficència.

Mentre moltes famílies optaran en guany (d'altres ja ho han fet els darrers mesos) per abandonar El Prat de Llobregat, el Baix, deixant enrera anys de treball al nostre país, moltes il·lusions frustrades...; els espera una terra que deixaren ja fa anys per anar a cercar quelcom millor.

Avui, la falta de treball, l'atur, fàcilment es pot carregar les embrionàries i encara fràgils Institucions Democràtiques.

Ramon Arcarons i Simon

L'ATUR

Parlar de l'atur, ara i ací, sense fer o caure en la demagògia és quasibé impossible. Enraonís a favor d'un sistema o d'un altre, sempre se't podrà acusar del que es vulgui i ho faran tant els que estan aturats com els que treballen o treballem. De totes maneres, crec que n'hem de parlar i parlar-ne molt i a fons. Comencem i sigui el que Déu vulgui.

Fa més d'un any que ja en Carlos Ferrer Salat va pronosticar que "si arribem al milió i mig d'aturats, s'ha acabat l'experiment democràtic" i el país ha arribat i sobrepassat aquesta xifra.

Suposo que tots estarem d'acord que l'atur fa estralls dins la democràcia. Que l'atur vol dir i significa manca de solidaritat.

Aquests són principis i premisses que qui més qui menys hi estareu d'acord, però a partir d'ací és on em podreu tractar de demagog, mentider, fatxenda o realista, segons les vostres particulars opinions i visions.

A El Prat s'ha posat en marxa una "Coordinadora de Parados" que han fet assemblees per donar-se a conèixer i han escrit "manifiestos" perquè els demés facin una sèrie de coses i conscienciar els estaments oficials. Han fet tancades a l'Ajuntament i han fet sentades a la Plaça de la Vila. Ara ja no fan res de tot això perquè han aconseguit ser rebuts pel batlle i que els hi deixés el Casal Municipal un dia a la setmana... Molt soroll per assolir el que normalment tothom obté omplint una simple sol·licitud.

No vaig contra els aturats, sinó contra la burocràcia, què van a buscar a l'Ajuntament? No pagar els impostos municipals? No pagar els serveis d'escombraries i d'aigua? No pagar, no pagar... Els parats necessiten feina i no és precisament l'Ajuntament qui la reparteix.

Per més que he intentat i buscat no he trobat estadístiques fiables dels aturats d'El Prat. Dels aturats que cobren i dels que no cobren, dels que cobrant treballen i dels que no. Per això permeteu-me que parli a nivell nacional. Hi han 250.000 aturats a Catalunya. Un vint per cent d'ells no cobren el subsidi d'atur, és a dir, 50.000 ex-treballadors no cobren. Cinquanta mil famílies no cobren ni tenen feina.

Dels altres dos-cents mil que sí cobren, la meitat treballen "normalment". Priven així que puguin treballar els altres 50.000 que no cobren cap subsidi d'atur.

Està clar que això no hi ha cap partit ni cap sindicat que s'atreveixi a dir-ho i a denunciar per no perdre vots, però on és l'esperit de solidaritat obrera?

I no em val que em diguin que és més revolucionari estar parat i cobrar l'atur que treballar com un negre. En ric d'aquests tipus de revolucionaris.

Ni em val l'excusa de per què s'han de sacrificar ells, els pobres, davant de dos sous de misèria (el del treball i el del subsidi), quan els ex-ministres cobren sous de subsidi de més de 150.000 pessetes... argument que em demostra que ells farien el mateix de poder-ho fer.

FOTOGRAFIA

POTA BLAVA

Flaquer, 9, 2.ºn, 2.ª Tel. 370 19 74
EL PRAT DE LLOBREGAT

Josep Maria Sardà i Bolxadera
EL SEU FOTÒGRAF

PEDRO Sports

ARMERIA Y PESCA

Deportes, Caza, Tiro, Pesca, Trofeos
 Accesorios, Reparaciones
 Cebos vivos para pesca
 Tramitaciones, Permisos Licencias

Calle Navarra, 4
 Teléf 370 08 02

EL PRAT DE LLOBREGAT
 (Barcelona)

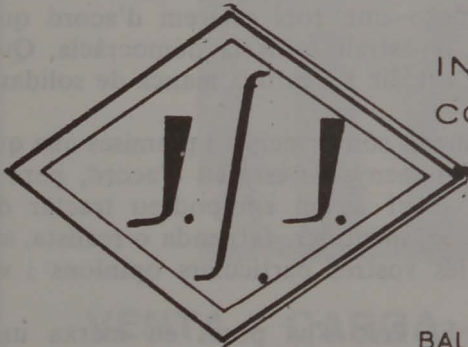
ACADEMIA DE MECANOGRAFIA

Cármar

EL TITULO DE MECANOGRAFIA QUE SE
 OBTIENE EN ESTA ACADEMIA ES OFICIAL

Lérida, 31-33
 Tel. 379 24 05

EL PRAT DE LLOBREGAT

INSTALACIONES
 COMERCIALES, S. A.

ESTANTERIAS
 FRIO COMERCIAL
 ROTULOS LUMINOSOS
 CARPINTERIA METALICA
 BALANZAS, REGISTRADORAS
 ACCESORIOS VARIOS

PRESUPUESTOS SIN COMPROMISO

Manuel Bertrand, 22
 Teléfono 370 11 61

EL PRAT DE LLOBREGAT
 (Barcelona)

Distribuidor oficial

AEG

metalco

ALMACENISTA DE HIERROS Y FERRETERIA INDUSTRIAL

Camino de Cal Pelut, s/n
 (frente Terlenka)
 Teléfono 379 65 51*
 EL PRAT DE LLOBREGAT

HORARIO DE VENTAS: 8'15 a 19 h. ininterrumpido

EL PRAT

ALDI en su

MUNDIALDI

le ofrece
 "el mejor estilo
 a los precios
 más
 bajos"

ALDI
 el estilo diferente y
 los precios más bajos

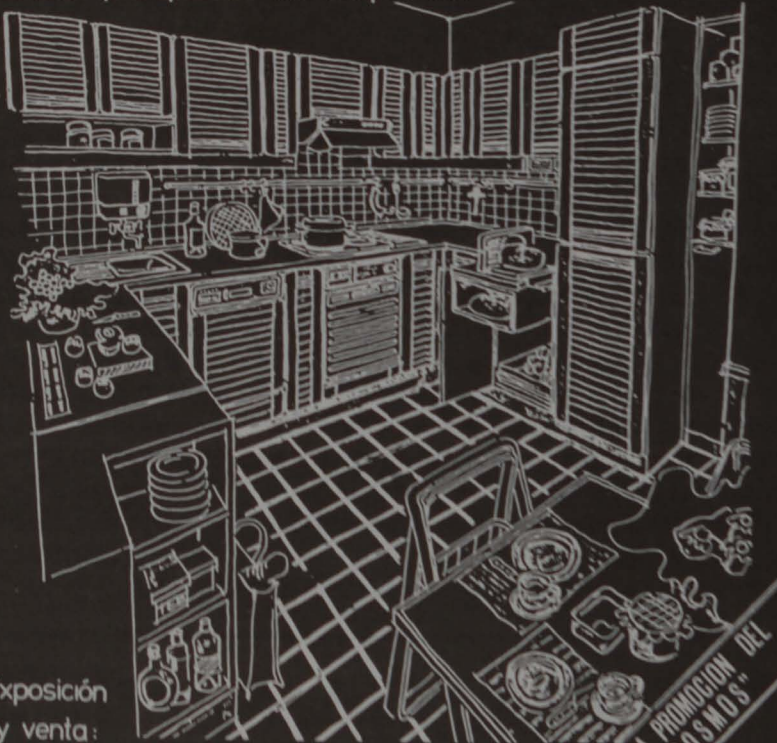
Ronda del Oeste, 45

EL ESTILO DE MUEBLE JOVEN Y PRACTICO
 QUE HARÁ MAS "SUYA" SU COCINA

CUINART-3

expertos especialistas
 diseñarán su cocina
 y cuarto de baño
 de acuerdo con sus
 gustos y necesidades

"Solicite presupuesto sin compromiso"

Exposición
 y venta:

Travesera de Gracia, 32, B
 (esquina muntaner)
 BARCELONA
 Teléfono 209 87 29

Castilla, 22
 EL PRAT DE LLOBREGAT
 (Barcelona)
 Teléfono 379 40 34

INFORMESE DE LA PROMOCION DEL
 MODELO "COSMOS"

No, no em valen aquestes excuses, nosaltres els treballadors hem de ser més honorats que ningú, hem de donar exemple i només així podrem exigir i exigir fins a les últimes conseqüències; potser un dia serà possible que un ministre que es deixi subornar es vegi obligat a dimitir irremissiblement... però només ho obtindrem així, amb honestat.

Crec que no és acceptable que hi hagi obrers aturats sense subsidi d'atur, però tampoc és tolerable que hi hagi obrers que el cobrin i treballin pràcticament tot el dia. Ni és tolerable que els ex-ministres cobrin el suculent subsidi d'atur que cobren. Ni ho és el cobrament de cinc o sis sous dels grans executius. Ni ho és que els empresaris subempleïn els obrers en atur, ni que els obrers en atur es subempleïn.

I tampoc és tolerable que hi hagi 100.000 persones que cobrin el subsidi i s'estiguin tot el dia sense fer res.

Ací és on pot intervenir l'Ajuntament i la Coordinadora, posant-se d'acord i coordinant que els obrers que cobren diners de TOTS, facin feines i serveis públics DE FRANC, simplement per compensar i justificar el seu sou.

Per què s'ha de cobrar i no fer res?

Pere Pedrals i Pujol

ELECCIONES SINDICALES EN EL AYUNTAMIENTO

Estos fueron los resultados de las elecciones sindicales del Ayuntamiento que nuevamente han ganado los independientes del SINTAP que han obtenido 93 votos sobre 237, seguido de UGT-FETAP, 37; candidatura unitaria, 36; mientras que la guardia urbana votó en bloque, como si se tratara de un sindicato aparte, produciéndose la siguiente distribución de puestos cubiertos:

Por Guardia Urbana: Amador Castellanos Cantón, César Gómez Arrojo, Valentín Merino Barroso y Agustín Idiarte Pascual.

Por UGT-FETAP: Ricardo Estellé Comés y María Nieves Oliveras Piguillem.

Por SINTAP: Juan Zapata Abad, Guillermo Granados Hernández, Joan Jordà Doménech, Juan Francisco Moreno Velasco y Luis Aguelo Parés.

Por Candidatura Unitaria: Antonio García Vega y Simeón Montfort Escrig.

Jaume Codina s'integra a l'Arxiu Nacional de Catalunya

El nostre company a les tasques de redacció de DELTA, Jaume Codina i Vilà, s'ha integrat a l'Arxiu Nacional de Catalunya en guanyar un concurs per adjudicar la plaça convocat pel Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació de la Generalitat de Catalunya, al qual es va presentar un nombre important d'aspirants. No hi cap mena de dubte que un currículum de la importància del nostre company haurà tingut el seu pes específic a l'hora de prendre la decisió el corresponent tribunal. Recordem que Jaume Codina és doctor en Filosofia i Lletres per la Universitat de Barcelona, és autor de 13 llibres que són conseqüència evident d'una llarga tasca de consultes als arxius diocesans i també municipals i parroquials del Baix Llobregat, comarca la nostra en la que ha estat fundador i és actual president del corresponent Centre d'Estudis.

L'experiència que el company Codina té en el camp de la historiografia serà de gran utilitat quan es tracta de reconstruir l'Arxiu Nacional de Catalunya, sovint a partir de molts arxius que actualment són cedits a la nostra institució autonòmica per institucions públiques i privades de Catalunya.

"LA PRINCIPAL DE LA BISBAL, COBLA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA"

Un nou llibre d'Eugeni Molero i Pujós

El nostre amic i col·laborador de DELTA, Eugeni Molero, acaba de publicar, editat per la Diputació de Girona, el llibre "La Principal de La Bisbal, cobla de la Generalitat de Catalunya". Com resa explícitament el títol, es tracta d'un extens treball (el llibre té 292 pàgines) sobre una de les més prestigioses agrupacions musicals de casa nostra, dedicada a l'execució de partitures de sardanes, música de concert i també ballables moderns. Contra el que tal vegada podria suposar perquè fins ara ha estat fruita del temps, el llibre d'en Molero no és un recull o aplec d'anècdotes més o menys interessants i intrascendents protagonitzades pels components de l'agrupació musical de què tracta. Ben al contrari, es tracta d'una veritable i exhaustiva història de "La Principal" bisbalenca a través d'un rigor i una exactitud professionals i gràcies en bona part —segons confessa l'autor— al testimoniatge oral del mestre Conrad Saló, vinculat a "La Principal de La Bisbal" durant seixanta anys i traspassat fa poc temps. Però la preparació d'en Molero, especialitzat en la temàtica de les cobles-orquestra de les comarques gironines, plana de de cap a peus damunt els gairebé cent anys de vida de l'agrupació que historia, i ho fa també amb mà de mestre.

Felicitem cordialment el nostre amic i li augurem l'èxit que el llibre mereix.

JAUME PLA C.: EXPOSICIO D'OLIS

Jaume Pla, el pintor olotí, tan vinculat a la nostra Escola Municipal de Dibuix i Pintura d'El Prat de Llobregat, presenta la seva tercera exposició a la Sala d'Art Josep Bages, del 18 al 22 de març.

No cal dir que l'acollida del nombrós públic fou càlida i afectuosa, com sempre, i així ho manifestà el mateix pintor en unes breus paraules que dirigí a la concurrència.

Jaume Pla, una vegada més, ens apropa els paisatges olotins, paisatges que li són tan entra-

nyables, amb aquestes 32 obres que fornien la seva exposició que presentava l'aspecte brillant i la qualitat estimable a què ens té acostumats.

Es força interessant seguir l'evolució d'en Jaume Pla i veure com recrea els paisatges d'Olot d'una forma tan apassionada, tan sincera i convincent, com emotiva, fidel i suggeridora. Dintre d'una espontaneïtat absoluta i un perfecte domini de la tècnica, J. Pla sap plasmar en cada quadre l'atmosfera adequada, bé es tracti dels xais que pasturen a hores del matí, bé de la llum opalescent que il·lumina les fagedes a hores de

la tarda. La força dels roures, la impol·luta blancura de la neu o l'elasticitat dels saules, són subtilment captades i plasmades per en Pla amb la delicadesa i l'exactitud del seu traç espontani i precís, fruit de la penetració que existeix entre el pintor i el paisatge que pinta.

Jaume Pla, ja ho hem dit en altres ocasions, a la seva ponderada sobrietat i al ponderat equilibri de color, uneix una gran delicadesa en el traç de la seva pinzellada, i amb la reposada arquitectura del quadre dona una forta sensació de serena tranquil·litat.

J. Miralles

30 DIES

A EL PRAT

GRANJA CALLABUNG

ESPECIALIDAD EN ZUMOS NATURALES

DESAYUNOS Y MERIENDAS

C/. Barcelona, 71 - EL PRAT

SERVICIO GRUA PERMANENTE

SERVICIO OFICIAL

Teléfonos 379 16 55

379 32 23

370 23 00

^ CITROËN ^

Luis de Recasens, 4-6

TALLERES J. GARCIA EL PRAT

Congelats "MAR-BLAU"

ESPECIALITAT AMB TOTA MENA DE CONGELATS I PRECUINARS

Ciutat de Consuegra, 18

EL PRAT

AUTOESCUELA

Biosca

Le ofrece a todos los habitantes de El Prat, los más modernos procedimientos de enseñanza, tanto teóricos como prácticos, adaptándose a las nuevas reformas del Código de Circulación.

Industrias, 43 - chaflán Enrique Morera
☎ 379 19 08

PRAT DE LLOBREGAT

La Bunyola: otra vez con el agua al cuello

Siempre se ha dicho que una imagen vale por mil palabras y, a veces, hasta por un millón. Por ello, hemos preferido en esta ocasión recurrir a la información gráfica para que el lector juzgue por sí mismo el lamentable espectáculo que ofrecía el barrio de La Bunyola, después de las últimas lluvias de marzo.

¿Hasta cuándo?, se preguntan los sufridos vecinos del barrio, que resignadamente se ven forzados a adoptar usos y costumbres anfibias.

Para responder a tan apremiante pregunta, DELTA trasladó la cuestión al Alcalde, Luis Tejedor, quien asegura que la solución definitiva al problema supondría una inversión del orden de los 1.800 millones de pesetas; aunque cree que el colector de la carretera de La Bunyola, que ya está aprobado con un presupuesto de 17 millones de pesetas, será una corrección importante de cara a paliar el problema de las inundaciones en el barrio de La Bunyola.

M. Dobaño

el bon vestir infantil està a

*Hogar
del niño*

Tenim les coleccions mes
escollides
i les exclusives mes avançat

JOIERIA RELLOTGERIA

La Diamantina

Ferran Puig, 41 Telèfon 379 03 22 EL PRAT

REPARACION GENERAL DE FRENOS
RECTIFICACION TAMBORES Y DISCOS DE FRENOS
TURISMO Y GRAN TONELAJE
REMACHADO Y ENCOLADO DE MORDAZAS DE FRENOS E INDUSTRIALES
REPARACION Y MONTAJE DE SERVO FRENO DE TODAS MARCAS

Frenos Llobregat

Gaiter del Llobregat, 97-103
Teléfono 379 32 36

PRAT DE LLOBREGAT
(Barcelona)

ACADEMIA DE MECANOGRAFIA

NURIA

MECANOGRAFIA Y TAQUIGRAFIA
Especialidad en Oposiciones y Velocidad

HORARIO FLEXIBLE
Repaso EGB y BUP

TELEF. 379 25 22

Ciudad de Consuegra, 14

EL PRAT

SOC. COOP. IND.
TRANSPORTES

SERVICIO TODA
ESPAÑA

Carretera Marina, 73-75
Teléfonos 379 54 04 - 379 54 00

*Pastisseria
Jardi*

d'en
J. Torren

Ronda de l'Oest, 9-11 - Tel. 379 33 45

Carretera Marina, 43 - Tel. 370 22 01

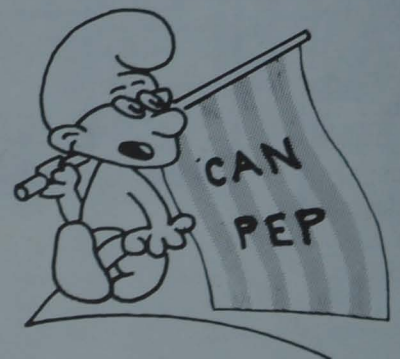
EL PRAT DE LLOBREGAT

Calle Figueras, 32-20
Teléfono 379 37 97

EL PRAT DE LLOBREGAT
(Barcelona)

menjar

Especialitat en carns a la brasa

11 de Setembre, 25 - Telèfon 379 13 24 - EL PRAT

SUCEDIO en EL PRAT

MANUEL DOBAÑO

VADOS PARA DISMINUIDOS FISICOS

Un total de 60 vados, distribuidos por toda la población, van a ser habilitados en breve, con el fin de facilitar los movimientos de los disminuidos físicos de El Prat. La medida forma parte del plan de supresión de barreras arquitectónicas impulsado por las autoridades municipales. El importe de las obras correspondientes será algo superior a las quinientas mil pesetas.

HURTOS AL AYUNTAMIENTO

Unos desconocidos, tras forzar una ventana, penetraron recientemente en las dependencias del Casal dels Avis y sustrajeron un televisor en color. Ya con anterioridad, los cacos se llevaron del mismo lugar un proyector de cine. Ello ha obligado al Ayuntamiento a concertar un seguro que cubra los riesgos de robo que se produzcan en el futuro. La verdad es que los dueños de lo ajeno ya no respetan nada hoy en día; lo mismo roban a un guardia urbano como lo hacen con las pertenencias municipales, que son de todos.

DETENIDA LA BANDA DE "EL GATO"

Como consecuencia de una reciente y espectacular redada policial efectuada conjuntamente por inspectores del Cuerpo Superior de Policía de las Comisaría de El Prat, Casa Antúnez y del sexto grupo de la brigada de la Policía Judicial de Barcelona, ha sido desarticulada una banda de delinquentes juveniles, calificada policialmente como "difíciles".

Ya en nuestro anterior número de DELTA anticipábamos la noticia de que una banda de delinquentes juveniles venía manteniendo en jaque a la policía de la comarca, desde el pasado mes de diciembre, fecha en la que se incrementó de una manera alarmante el número de denuncias por robo.

Dentro de la dificultad que inicialmente entrañaba el servicio, la policía, no obstante, montó el correspondiente dispositivo que culminó, como queda dicho, con la detención de la banda capitaneada por J.G.N., de 14 años de edad, alias "El Gato". El resto de los componentes responden a las siguientes iniciales: R.G.M., 13, "El Peque"; D.M.E., 17, "El Diego"; A.E.M., 16, "El Pelao"; F.Ch.M., 12, "El Felipe"; J.F.M., 15, "El Zorongo" y F.P.S., 15. Unos solían pernoctar en diversas barracas de Can Pi y La Bomba, y otros en San Cosme.

Según fuentes policiales, solamente en lo que va de año y hasta el momento de su detención, la banda de "El Gato" ha sido autora de un total de 16 atracos a mano armada, 10 robos con intimidación, 45 robos por el procedimiento del tirón y 46 sustracciones de vehículos. La policía consiguió recuperar unas 400.000 pesetas en efectivo y género por valor de unas 100.000 ptas.; así como una escopeta de cañones recortados, una pistola, un machete y un hacha.

En la larga lista de establecimientos que fueron asaltados en la comarca por esta banda, figuran varios de El Prat; sobre todo panaderías, bares, zapaterías, colmados y, como ya publicamos, incluso un Guardia Urbano fue víctima en plena vía pública de la hasta ahora desconocida banda de "El Gato".

Las últimas noticias que poseemos en relación con esta banda es que después de haber pasado a disposición del Tribunal Tutelar de Menores unos, y a la Modelo, otros, la mayoría de sus miembros ya están en la calle, en libertad bajo fianza.

PACO DIAZ CAPTURA UN LADRON

El primer teniente de alcalde, el socialista Paco Díaz, demostró hallarse en muy buena forma física al conseguir dar alcance a un individuo que en la puerta del mercado municipal acababa de sustraer un bolso de señora por el procedimiento del tirón.

Sin embargo, antes de echar el guante al ladrón, Paco Díaz tuvo que mantener una rápida carrera con el ladrón por varias calles de El Prat, siendo respaldado en su acción por el coche del arquitecto municipal. Lo curioso del caso es que una vez recuperado el bolso de la señora, el ladrón manifestó que se veía obligado a robar porque estaba en paro. Razón que fue suficiente para ablandar a los impecables perseguidores, quienes encima le dieron varios billetes de 100 pesetas y le dejaron marchar.

ATRACO

Tres individuos, armados, atracaron días pasados la sucursal de la Caja de Ahorros de Sabadell de la Carretera de la Marina y se apoderaron de un botín superior al millón de pesetas.

OPERACION DERRIBO

La piqueta ha empezado a funcionar en San Cosme poniendo en marcha la prevista operación derribo de las ruinosas viviendas

del barrio, que la Administración constructora hace más de tres lustres. No es de extrañar la efímera vida de unas viviendas que fueron construidas con materiales de ínfima calidad e incluso con materiales de deshecho.

A medida que son demolidas las viviendas viejas, los inquilinos van ocupando gradualmente las 418 nuevas viviendas que comprenden la primera fase del plan de remodelación del barrio.

BREVE VERSION DE UNOS HECHOS

Durante varios días, la sala de actos del Ayuntamiento permaneció ocupada por la Coordinadora de Parados de El Prat, hasta que el Alcalde ordenó su desalojo. Incluso las puertas del edificio consistorial fueron excepcionalmente cerradas a cal y canto para impedir una nueva "toma" del lugar. El desalojo se produjo no sin incidentes y coreado de duras increpaciones dirigidas a la persona de la primera autoridad local.

La CPP, con la que estuve frecuentemente en contacto, dado lo insólito de su actitud reivindicativa, está integrada por un grupo muy heterogéneo de trabajadores en paro, entre los que cabe mencionar la presencia del ex-concejal del anterior Consistorio, Celestino Camacho.

Actuando al margen de la tutela de cualquier partido político o central sindical, lo cierto es que el colectivo en cuestión protagonizó diversas acciones, siendo la más espectacular una huelga de hambre que durante cuatro días mantuvieron una docena de sus miembros.

A falta de datos auténticamente fiables, podemos afirmar, no obstante, que el número de parados en El Prat rondan los cuatro millares y que su problemática ni difiere demasiado de la que soportan los demás parados que están diseminados por todo el cinturón industrial de Barcelona. Por otra parte, excepción hecha de Sant Vicenç dels Horts, no se tienen noticias de que se hayan creado en la comarca del Baix Llobregat un colectivo similar de parados.

GUIA **Delta** DE SERVEIS

ACUPUNTURA

Miquel Aguirre

Graduado en ACUPUNTURA
Miembro de S. A. C.
(Registrado en la Generalitat)
Artrosis, Reuma, Asma,
Nervios, Anti-tabaco,
Obesidad

Avda. Montserrat, 121, 1.º, 2.º
Tel. 370 13 01 EL PRAT

AUTOCARES

AUTOCARES FERSPRAT, S. A.

EXCURSIONES EN GENERAL
COLEGIOS EN BARCELONA
VIAJES POR TODA ESPAÑA

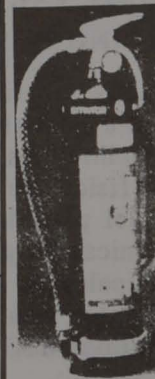
Carretera Marina, 100
Tel. 379 38 84 - EL PRAT

Se hacen Seguros Generales
ANTONIO SAIZ GARCIA

Talleres SAIZ PLANCHISTERIA Y PINTURA

Ignacio Iglesias 166 - Tel. 379 96 55
Particular Industrias, 90, ático 2.º
EL PRAT DE LLOBREGAT

EXTINTORES

EXTINTORES INDUSTRIALES Y DOMESTICOS

Para Información
sin compromiso
llame al
Teléf. 379 02 31

HERMA
Casanovas, 3

ASESORIA

CONTABILIDADES

Asistencia en propia Empresa
SOCIEDADES, PARTICULARES,
ETC.

ASESORIA FISCAL

EL PRAT
TELEFONO 379 81 22

AUTOESCUELA

AUTO
ESCUELA

Gato negro, s.a.

V. Montserrat, 121 Casanovas, 48
Tel. 379 52 49 Tel. 379 29 47

DROGUERIA

DROGUERIA
PERFUMERIA
LIBRERIA

SOCRIS

Eusebio Bertrand y Serra, 28
(frente Instituto)
El Prat de Llobregat

FERRETERIA

PRIMER AUTO-SERVEI
DE FERRETERIA EL PRAT

Teléf. 379 06 69

CARNICERIA

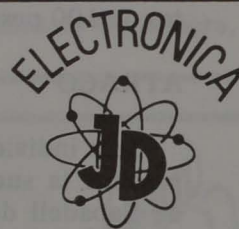
Carnicería y Charcutería

C. TAPIAS

Especialidad en Pollos a
l'ast y canelones
Sólo festivos
Encargos: Tel. 379 45 45

Ctra. Marina, 59 EL PRAT

ELECTRONICA

REPARACION DE:
RADIO TV-COLOR
ANTENAS COLECTIVAS

Federico Soler 18 - Tel. 379 05 36
Prat de Llobregat (Barcelona)

FERRETERIA BRICOLAGE

DURAN

Especialidades: Material eléc-
trico y Fontanería, Maderas,
Pinturas y ARTICULOS HOGAR

Av. F. Gallart Monés, 62-64
Teléfono 370 27 03
EL PRAT DE LLOBREGAT

Asesoría Técnica Laboral

GABINETE JURIDICO - LABORAL - FISCAL
ADMINISTRACION DE FINCAS

Jaime Casanovas, 702-104, bajos, 1.º
Teléfono 379 59 99

CORTINAS

carbó

CORTINAS

CASTILLA, 4

Reparación de TV - Porteros
electrónicos - Antenas colectivas

Avda. Montserrat, 233-235
Teléfono 379 18 29

FERRETERIA-HOGAR

PEQUEÑO ELECTRODOMESTICO

BRICOLAGE MENAGE

Eusebio Beltrán y Serra, 13-15
Teléfono 370 11 53
El Prat de Llobregat

Asesoría Jurídico-Laboral, Fiscal
Asesoramiento Empresarial
Contabilidades - Seguros

SERVICIO Y GESTION DE EMPRESAS
SERVICIO AUXILIAR DE SEGUROS

Cra. Marina, 21, bajos
Teléfono 379 44 04

CRISTALERIA

Cristalería MEDINA

Especialidad en aluminio
Vidrieras emplomadas
Ventanas Gravent
Vidrios en general

Tordera, 6 - San Cosme
Teléf. 379 28 31 - EL PRAT

ELECTRONICA V

SERVICIO ASISTENCIA TECNICA
TV BLANCO NEGRO Y COLOR

Polígono La Granja, bloque 3.º,
escalera 3.ª, tienda 5
Teléfono 370 18 80
El Prat de Llobregat

FLORISTERIA

flors company

SERVEI INTERFLORA

Madoz, 4 - Telèfon 379 02 70
Dir. Teleg COMPANYFLORS
EL PRAT DE LLOBREGAT

Li convé
anunciar-se a

Radiola

La marca record.

Distribuidor oficial: AGUSTIN

TeleServicio

Castilla, 77-79 - Tel. 379 37 90 - PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

Bob Beamon saltador de longitud, posee en la actualidad el récord mundial con un salto de 8,90 conseguido en los juegos olímpicos de Méjico.

TV. Color. TV. Blanco y Negro. Alta Fidelidad. Radio Cassettes. Cassettes. Transistores.

en **TeleServicio** encontrará post-venta, ahorro y calidad

GUIA **Delta** DE SERVEIS

FOTOCOPIAS

FOTOCOPIES
FOTOCOPIAS

SERVEI/SECRETARIA

Castilla, 27
Tel. 379 37 49

OPTICA

J. Recasens

OPTICO DIPLOMADO

Avda. Montserrat, 130
EL PRAT

PUBLICIDAD

Jordi Terrones

Teléfono 379 84 21

TAPICERIA

TALLER DE TAPICERIA
Enrique Ferrer

Tapizado de puertas, paredes, cojines y restauración en general

Santiago Rusiñol, 79 - Tel. 379 46 95
Particular: Tel. 379 12 76 - EL PRAT

GIMNASIO

ALTA ESCUELA DE TAEKWON-DO WON FARRES

Masculino y femenino

Clases especiales para niños y niñas

Clases mañana y tarde

Plaza Pau Casals, 5

Teléfono 379 39 08

optica PRAT

Sección Lentes de Contacto

Frederic Soler, 13-15

Teléfono 379 46 93

EL PRAT

REPARACIONES

PRAT SERVICIO

REPARACION DE ELECTRODOMESTICOS

VENTA RECAMBIOS

Rosa Ribas Parellada, 27

Tel. 379 52 84

EL PRAT

TAXIS

RADIO TAXIS PRAT

370 16 11

Servicio permanente las 24 horas

Calle Viladecans, 39 Bajos

NEUMATICOS

SERVICIOS DE NEUMATICOS
SANZ

Neumáticos nacionales y de importación de todas las marcas y recauchutados

Tornillos antirrobo de ruedas
Equilibrado de rueda electrónico

Carretera Marina, 130
(esquina Plaza Constitución)

TELE PRAT

Reparación TV blanco y negro y color

Instalación-Reparación de antenas

Cadaqués, 26 bajos
Teléf. 379 83 02

SANIDAD

POLICLINICA PRAT

Cra de la Marina, 18
Teléfono 379 45 50
EL PRAT DE LLOBREGAT

Un servicio eficaz y profesional

Esperamos su visita

600 Ptas.
mensuales por persona

TAXIS El Prat

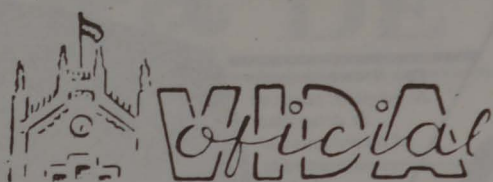
Tel. 379 13 25

DIA Y NOCHE

Tarragona, 124

Nuestro compañero, Ramón Arcarons (aunque se sigue negando en redondo a que dejemos constancia en estas páginas de que ya es todo un señor abogado), pasó parte de la pasada Semana Santa nada más y nada menos que en la Costa Azul, ya saben: Niza, Montecarlo, y todo eso. No sabemos si el viaje de marras ha sido por motivos de trabajo —como guía turístico— o bien han habido otras motivaciones más relajantes.

★ ★ ★

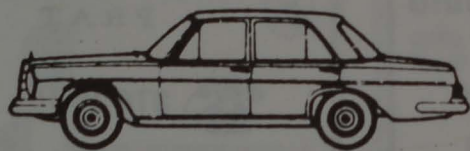
Hem rebut una nota d'Alianza Popular protestant enèrgicament per l'apropiació del Nacionalisme Popular pel Guti en el Congrés d'un partit.

★ ★ ★

Nos han asegurado que algunos vecinos del barrio de La Bunyola, devotos ellos de Santa Bárbara, encienden una vela a la imagen en cuanto ven que el cielo amenaza tormenta. La pía costumbre ha sido muy bien acogida por un edil, quien, entre otros productos, es un afamado comerciante de "espelmes".

★ ★ ★

El sector nacionalista de Convergència ha negat rotundament que a les pròximes eleccions vagin junts amb Alianza.

HIPER DEL AUTOMOVIL

Vendemos más y a mejor precio

Compra - Venta - Cambio

Facilidades hasta 36 meses
(sin financiera)

Coronel Sanfeliu, 30

Teléfono 370 28 02

EL PRAT DE LLOBREGAT

FRANCISCO VEGA o el resurgir de un marchador

DESPUES DE TRECE AÑOS APARTADO DE LA COMPETICION, SE SITUA ENTRE LOS DIEZ MEJORES DE ESPAÑA

—El hecho de fichar por el F.C. Barcelona, ¿significa que has cambiado el espíritu deportivo por el económico?

—En absoluto. No me ha movido ningún interés económico; más bien era una ilusión que siempre he tenido y este año la he consolidado. Fui yo quien se ofreció al Barcelona y no pedí nada a cambio, por supuesto.

—Tu vida deportiva podríamos decir que se ha desarrollado en dos etapas. ¿Qué recuerdas con más ilusión de las mismas?

—De la primera, como juvenil, era de practicar un deporte, por formar parte de un equipo, de tener unos amigos, de salir los domingos a competir y recordar aquello tan agradable me causa mucha ilusión. Sentir que servías para hacer algún deporte y además que no lo hacías muy mal, es algo que merece recordarse.

—Alcalde y tu fichasteis por el Barça. Se decía que también lo iba a hacer Jordi Llopart. ¿Por qué vosotros fichasteis y él no?

—Debo decir que sólo puedo opinar de mi caso. La cuestión del fichaje de cada uno ha sido cosa individual. Mis razones no se pueden comparar a las de Alcalde, creo que mi marcha y la de él ha sido una pura coincidencia...

—Pero, se decía que os ibais por dinero...

—Repito que el fichar o no era cosa individual de cada uno y no sé los motivos de los demás. Personalmente sé que no me queda mucho tiempo en activo y creí que era el momento adecuado de aprovechar la oportunidad de pertenecer al C.F.B. Además, no lo hice por dinero.

—Precisamente, cuando destacabas como juvenil dejaste el deporte. ¿Puedes decir por qué tomaste una decisión como aquella?

—Bueno, esta es una pregunta bastante dura. Antes de empezar la entrevista ya te he dicho que posiblemente estuviera cansado, me gustaran otras aficiones o quisiera dedicar mi tiempo en otra serie de cosas, porque estaba trabajando y estudiando a la vez.

“EL MARCHADOR SIEMPRE SE ENCUENTRA MUY SOLO”

—¿Por qué volviste otra vez?

—Quizá motivado por el resurgir nuevo de la marcha cuando Marín y Llopart obtuvieron sus grandes éxitos, fue como una chispa que saltó dentro de mí; además, deseaba volver a hacer deporte y de hecho ya hacía algo antes. Participé en una prueba, fuera de concurso y aquello me animó definitivamente.

—... pero, volver después de trece años, ¿no es un gran esfuerzo?

—Es un gran sacrificio. Hay que tener mucha voluntad. Te puedo decir que al principio de volver a hacer marcha sentía que mi corazón quería pero mis piernas no, y eso es bastante duro. Pero hay algo que es muy positivo; el encontrarse a uno mismo. Eso me ha dado una ilusión de superación que quizá cuando era joven no tenía.

El volver ha sido un reto conmigo mismo.

—Trabajas en una empresa a turno continuo. ¿Perjudica esto a tu preparación?

—Sólo puedo decirte que trabajar a tres turnos representa hacer un esfuerzo tres veces mayor que una persona con un horario normal. Cada semana que trabajo de noche pierdo una semana de preparación y de ritmo que tengo que suplir en las otras dos semanas y cuesta mucho mantener una regularidad en cuanto a la forma.

—¿Qué cualidades deben concurrir en un buen marchador?

—Ante todo dedicar muchas horas de entrenamiento y gustarle mucho. Cuando uno entrena tres o cuatro horas, se encuentra muy solo, consigo mismo. Tienes que tener mucha moral y mucha constancia...

—Pero, ¿sólo basta eso?

—Bueno, la vocación es lo principal. Pero si no llevas una técnica muy buena, las marcas no vienen solas. Si corres una carrera normal puedes correr de muchas maneras, pero la marcha o la haces bien o no la haces. Existen unas reglas y éstas exigen una técnica de por medio:

—¿Es la marcha atlética la hermana pobre del atletismo español?

—A nivel nacional quizás otros deportes tengan más adictos porque son más conocidos. En Catalunya estamos algo mejor que en el resto del país, pero falta apoyo. No se apoya a la marcha como a otras disciplinas.

“SIN MOISES LLOPART NUNCA HABRÍA LLEGADO DONDE HE LLEGADO”

—¿Le debes algo al G.C.R. La Seda?

—La oportunidad de iniciarme en el atletismo y mi afición hacia la marcha atlética. Si habláramos de personas en concreto...

—... supongo que te referirás a Moisés Llopart.

—Por supuesto. Nunca habría llegado donde he llegado sin su ayuda. Sus consejos, el ambiente que se respira en torno a él ha sido fundamental...

—¿Por qué todas las personas que hablan de Moisés Llopart sienten esa admiración hacia él? ¿Qué tiene de especial?

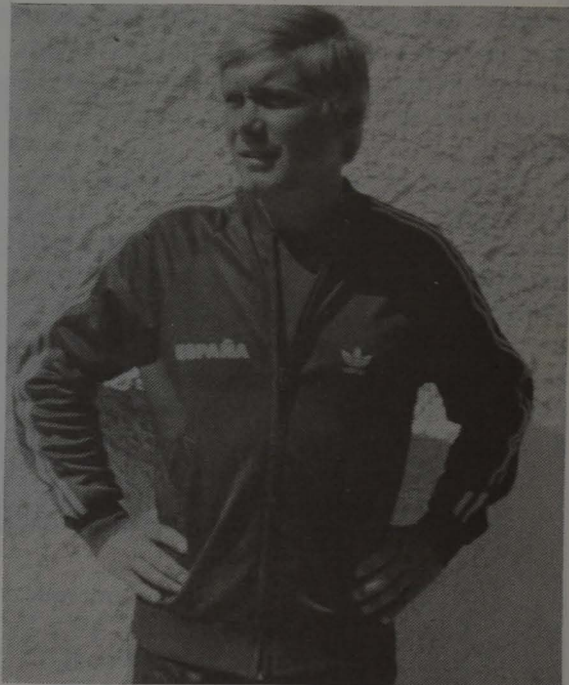
—Que es un gran conocedor de la marcha atlética y ha influido positivamente en mi preparación técnica como marchador.

—¿Es superior el nivel de la marcha pratense al del resto de Catalunya?

—Creo que sí, aunque en los últimos años otras poblaciones se van destacando. Pero en el último encuentro internacional celebrado en Inglaterra, de doce seleccionados cuatro éramos de El Prat, lo que demuestra el alto nivel de nuestra cantera, una cantera de la que día a día salen nuevos nombres.

—La marcha pratense, ¿está en su nivel más álgido o quizás estancada?

—Ante todo creo que los casos Llopart y Marín son muy especiales, fruto de la labor de muchos años de dedicación y sacrificio. Otro caso similar es el de Alcalde y volver a encontrar hombres de esta talla no se consigue así como así. Creo que se tardará un tiempo en volver a encontrar hombres de

este nivel, pero no se puede decir que esté estancada.

—¿Cuál ha sido la victoria que más alegría te ha dado?

—El noveno lugar en el Ciudad de Hospital, que me dio la oportunidad de ir a Inglaterra y allí el competir dentro del equipo nacional. Era mi meta después de mucho sacrificio.

“NO OLVIDARE NUNCA LOS BUENOS MOMENTOS QUE PASE EN LA SEDA”

—¿Crees que a tu edad, el ir a una Olimpiada o a un Mundial es tan sólo un sueño?

—En un marchador, no. En Moscú vimos marchadores soviéticos de esa edad y creo que con treinta años no se puede hablar de no competir en esas manifestaciones deportivas.

—¿Exige la marcha mayor concentración que otras pruebas atléticas?

—En cualquier deporte, a nivel de competición, existe una concentración determinada sobre lo que se está haciendo en aquel momento, pero sobre todo en largas distancias, como la marcha, debes estar psicológicamente bien preparado para hacer esos esfuerzos que exige la prueba.

—Te ofreciste al Barcelona; ¿si La Seda te hubiera ofrecido compensación económica, lo hubieras pensado antes de irte?

—Debo decirte que al final de la temporada tuve muchas dudas, porque me había esforzado mucho durante todo el año. Estuve a punto de ir a los Mundiales; no pudo ser porque abandoné en el Campeonato de España cuando iba en cuarto lugar y aquello hizo mella en mí, pero en septiembre obtuve el subcampeonato provincial, pero estaba muy agotado, hasta el punto de dejar hasta la marcha, pero me animé, pensando en que no me quedaba mucho tiempo de estar en activo y después de consultar con Moisés Llopart me ofrecí al Barcelona, y debo decir que por su parte todo fueron facilidades y ya tenía mi idea formada.

—¿Quieres añadir algo para nuestros lectores y para aquellos atletas que empiezan?

—Simplemente que muchas veces, incluso actualmente, cuando por los altavoces dicen mi nombre, perteneciente al F.C.

Barcelona, esto me suena un poco raro, porque al estar tantos años en La Seda aún no me he acostumbrado del todo. Con esto quiero decir que no olvido los buenos momentos que allí pasé, la gente estupenda con la que conviví y que dentro de mí, aunque tengo buenos compañeros en el Barcelona, siempre quedará huella de este equipo.

Después de trece años de ausencia, Francisco Vega, en tan sólo tres se ha colocado entre los diez primeros marchadores del país. Su gran ilusión, el vestir la camiseta azulgrana, se ha cumplido, era más cuestión de convencimiento propio que de intereses económicos. Algo que en nuestros días se convierte en inusual.

J. Margalef

FICHA TECNICA

Nombre: Francisco Vega Rodríguez
 Edad: 33 años
 Natural de: Tetuán (Marruecos)
 Estado Civil: Casado, con 2 hijos
 Clubs a los que ha pertenecido: Debutó con La Seda el 15-11-64. Abandona la competición para volver 13 años después, en 1979. Fichando por el F.C. Barcelona en enero de 1982.

PALMARES DEPORTIVO

Debut como internacional en Brighton (Inglaterra) en 1981. (Encuentro Francia-Inglaterra-España (28-6-81). Preseleccionado en el preparatorio del Campeonato del Mundo de Marcha, con el equipo nacional.

MARCAS PERSONALES

Subcampeón provincial de Barcelona de 10 Kms. 46'06"5/10
 12.755 mts. en la hora
 1 h. 36'19" en 20 Kms. pista
 1 h. 36'13" en 20 Kms. carretera
 2 h. 26'14" en 30 Kms. carretera
 4 h. 46'57" en 50 Kms. carretera

Mejores marchadores europeos (según su juicio): Jordi Llopart, Josep Marín, H. Gauder (RDA) y G. Lelievre (Francia).

Niños disminuidos psíquicos de El Prat en los primeros Campeonatos de Cataluña de Natación

El pasado domingo, 28 de febrero, en la piscina del Club Natación San Andrés, de Barcelona, se celebró el Primer Campeonato de Natación de Catalunya para niños disminuidos psíquicos, organizado por la Federación Catalana de Deportes de Pedagogía Terapéutica (FCDPT).

A estos Campeonatos asistieron 198 niños de las cuatro provincias catalanas.

En representación del Colegio San Isidro de El Prat, asistieron 21 niños comprendidos en edades de 9 a 16 años y distribuidos en categorías de Alevines, Infantiles y Juveniles, quedando clasificados de la siguiente manera:

Categoría Alevines masc. Nivel A: Carlos Rodríguez, medalla de plata; José Fernández, medalla de bronce.

Categoría Alevines masc. Nivel B: José M. Lancho, m. de oro; Manuel Hernández, m. de plata; Daniel Gómez, m. de bronce.

Categoría Alevines fem. Nivel B: Maite Cano, m. de oro.

Categoría Infantiles masc. Nivel A: José Moreno, m. de bronce

Categoría Infantiles masc. Nivel B: Jordi Martínez, m. de bronce

Categoría Infantiles fem. Nivel B: Mari Carmen Morales, m. de bronce

Categoría Infantiles masc. Nivel A Relevos 4x25: J.A. Costafreda-J.M. Delfa, J. Moreno-A. Lagos, m. de plata

Categoría Infantiles masc. Nivel B. Relevos 4x25: J. Martínez-M. Morales, J.M. Lancho-M. Hernández, m. de plata.

Categoría Juveniles masc. Nivel A Relevos 4x50: J. Garrido-J. Gálvez, C. Rodríguez-F. Fernández, m. de bronce.

Categoría Juveniles fem. Nivel B: C. González-M. Nevado, M.C. Morales-C. García, m. de oro

La experiencia para estos niños ha sido inolvidable y más aún habiendo conseguido tan buenas clasificaciones.

Encuentros como éste contribuyen sobremedida a que estos niños se integren, adquieran conciencia de que ellos también cuentan, que no están dejados de lado y que, dentro de sus posibilidades, pueden ser y sentirse útiles.

Hogar de los Novios

Adherid a CAPIN

Mobles - Decoració
 2 Plantes d'exposició

Enric Morera, 9

EL PRAT DE LLOBREGAT

COMIDAS
 TAPAS
 BOCADILLOS

BAR-RESTAURANTE
LOS GALLOS

Polígono La Granja, Tienda 4 - Tel. 379 59 40 - Cra. Aviación - EL PRAT

SENYORES - SENYORETES

Obtindran ingressos extres ajudant-nos a establir contacte amb possibles clients.

ESTILO

desitja incorporar aquesta localitat a la seva acreditada organització de venda de roba de casa, directament a particulars.

Truqui al telèfon (93) 257 74 95, de 9 a 14 o bé escrigui a **ESTILO**, Passeig de Sant Joan, 105 BARCELONA (37)

moblidecor

c/. Castilla, 10
EL PRAT DE LLOBREGAT

EXCLUSIVAS

- Seleccione su propia decoración en MOBLIDECOR
- ¿Por qué elegir MOBLIDECOR? Por que es diferente
- Donde y quien le puede ofrecer, lo que le ofrece MOBLIDECOR

Castilla, 10

Teléfono 379 57 99

EL PRAT DE LLOBREGAT

Porque lo nuestro es atenderle bien

ARTICULOS DE REGALO, SECCION DE ELECTRODOMESTICOS, LISTAS DE BODA, LAMPARAS, TV.-VIDEO, DISCOS, FOTOGRAFIA

HEGAR RADIO

Servicio propio
de asistencia
técnica
2 años de garantía
en nuestros
servicios

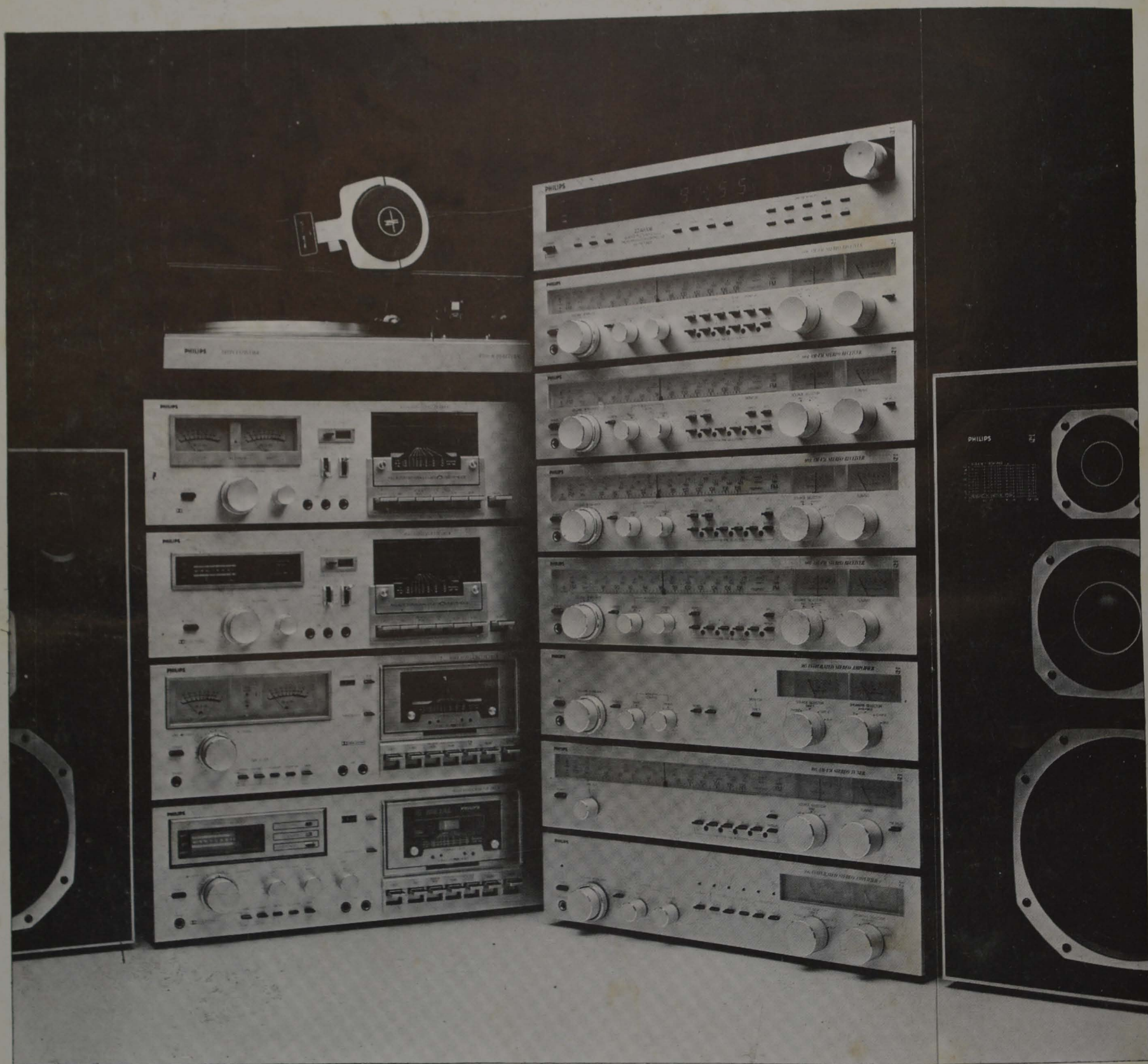

Avda. Virgen de Montserrat, 115 - EL PRAT DE LLOBREGAT - Teléfono 379 08 50

¿POR QUE ELEGIR PHILIPS?

Un récord sobresaliente de los perfeccionamientos en Alta Fidelidad, basado en una investigación incesante, la innovación y la mejora de los productos, apoyado todo por una organización de servicio presente en todo el mundo.

teLeradio★

Avda. Virgen de Montserrat, 127 - ☎ 379 19 16 y 379 01 16 - EL PRAT DE LLOBREGAT

para los que saben comprar... y ahorrar